

Obsah

I *Legislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/409 ze dne 14. března 2018, kterým se mění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/410 ze dne 14. března 2018, kterou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií a rozhodnutí (EU) 2015/1814⁽¹⁾ 3
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/411 ze dne 14. března 2018, kterou se mění směrnice (EU) 2016/97, pokud jde o lhůtu použitelnosti prováděcích opatření členských států⁽¹⁾ 28

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/412 ze dne 14. března 2018, kterým se mění rozhodnutí č. 466/2014/EU, kterým se poskytuje záruka EU za případné ztráty Evropské investiční banky z finančních operací na podporu investičních projektů mimo Unii 30

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/409

ze dne 14. března 2018,

kterým se mění nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 209 a 212 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Záruční fond pro vnější vztahy (dále jen „fond“) je upraven v nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ⁽²⁾.
- (2) Fond je financován jednou roční platbou ze souhrnného rozpočtu Unie, z úroků z kapitálových investic fondu a částkami získanými zpět od dlužníků, kteří jsou v prodlení se splácením.
- (3) Do fondu by měly plynout i příjmy z rizikové přírážky vytvořené v rámci finančních operací Evropské investiční banky (EIB), na které se poskytuje záruka z rozpočtu Unie.
- (4) Pokud prostředky fondu přesáhnou 10 % veškerých nesplacených kapitálových závazků Unie, měl by být přebytek vyplacen zpět do souhrnného rozpočtu Unie v zájmu lepší ochrany souhrnného rozpočtu Unie proti případnému dodatečnému riziku selhání vyplývajícímu z finančních operací EIB zaměřených na dlouhodobou ekonomickou odolnost uprchlíků, migrantů, hostitelských a tranzitních společenství a společenství původu, jež představuje strategickou reakci na řešení základních příčin migrace.
- (5) Nařízení (ES, Euratom) č. 480/2009 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES, Euratom) č. 480/2009 se mění takto:

1) V článku 2 se doplňuje nová odrážka, která zní:

„— příjmy z rizikové přírážky vytvořenými v rámci finančních operací EIB, na které Unie poskytuje záruku za úplatu.“

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 8. února 2018 dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. února 2018.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ze dne 25. května 2009, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy (Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 10).

2) V článku 3 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Překročí-li prostředky fondu 10 % veškerých nesplacených kapitálových závazků Unie, vyplatí se přebytek zpět do souhrnného rozpočtu Evropské unie. Uvedený přebytek bude vyplacen jedním převodem do zvláštního okruhu výkazu příjmů v souhrnném rozpočtu Evropské unie na rok $n + 1$ na základě rozdílu zjištěného ke konci roku $n - 1$ mezi částkou odpovídající 10 % veškerých nesplacených kapitálových závazků Unie a hodnotou čistých aktiv fondu, jak bylo vypočteno na začátku roku n .“

3) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Komise pověří finanční správou fondu Evropskou investiční banku.

Do 30. června 2019 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě nezávislé externí hodnocení výhod a nevýhod spojených s pověřením Komise, EIB nebo obou těchto institucí finanční správou aktiv fondu a Evropského fondu pro udržitelný rozvoj a přitom přihlédne k příslušným technickým a institucionálním kritériím používaným k porovnání služeb poskytovaných při správě aktiv, včetně technické infrastruktury, porovnání nákladů na poskytování těchto služeb, institucionální struktury, podávání zpráv, výkonnosti, odpovědnosti a odborných zkušeností obou institucí a jiných mandátů spojených se správou aktiv v rámci souhrnného rozpočtu Evropské unie. K tomuto hodnocení se v případě potřeby připojí legislativní návrh.“

4) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Komise každoročně do 31. května předloží Evropskému parlamentu, Radě a Účetnímu dvoru výroční zprávu o správě fondu v předchozím kalendářním roce. Tato výroční zpráva obsahuje informace o finanční situaci a o fungování fondu na konci předchozího kalendářního roku, o finančních tocích, jakož i o významných transakcích a obsahuje rovněž veškeré příslušné informace týkající se finančních účtů, jako jsou například podrobné informace o nesplacené jistně zaručených půjčkách nebo o aktivech fondu během předchozího kalendářního roku, a dále závěry a získané poznatky. Zpráva také zahrnuje informace o finanční správě, výkonnosti a riziku fondu ke konci předchozího kalendářního roku. V roce 2019 a následně každý třetí rok zahrnuje zpráva rovněž posouzení přiměřenosti cílové částky fondu ve výši 9 % podle čl. 3 druhého pododstavce a jeho prahové hodnoty ve výši 10 % podle čl. 3 třetího pododstavce.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 14. března 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/410

ze dne 14. března 2018,

kteřou se mění směrnice 2003/87/ES za účelem posílení nákladově efektivních způsobů snižování emisí a investic do nízkouhlíkových technologií a rozhodnutí (EU) 2015/1814

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁴⁾ vytvořila systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii s cílem podpořit snižování emisí skleníkových plynů nákladově efektivním a ekonomicky účinným způsobem.
- (2) Evropská rada se v říjnu 2014 zavázala snížit do roku 2030 celkové emise skleníkových plynů Unie o nejméně 40 % oproti hodnotám z roku 1990. K dosažení tohoto snížení emisí by měla přispívat všechna hospodářská odvětví a cíl má být splněn nákladově nejefektivnějším způsobem pomocí systému Evropské unie pro obchodování s emisemi (dále jen „EU ETS“), který do roku 2030 povede ke snížení hodnot o 43 % oproti hodnotám z roku 2005. To bylo potvrzeno v zamýšleném vnitrostátně stanoveném závazku Unie a jejích členských států ke snížení předloženém dne 6. března 2015 sekretariátu Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC).
- (3) Pařížská dohoda přijatá dne 12. prosince 2015 v rámci UNFCCC (dále jen „Pařížská dohoda“) vstoupila v platnost dne 4. listopadu 2016. Její smluvní strany se dohodly, že udrží nárůst průměrné globální teploty na úrovni výrazně nižší než 2 °C ve srovnání s úrovní před industrializací a že budou usilovat o omezení tohoto nárůstu na 1,5 °C oproti období před industrializací. Smluvní strany se rovněž dohodly, že budou pravidelně vyhodnocovat provádění Pařížské dohody, aby mohl být vyhodnocován dosažený společný pokrok při naplňování účelu Pařížské dohody a jejích dlouhodobých cílů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 71, 24.2.2016, s. 57.

⁽²⁾ Úř. věst. C 240, 1.7.2016, s. 62.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 6. února 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. února 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

- (4) V souladu se závazkem, který spolunormotvůrci vyjádřili ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ⁽¹⁾ a v rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ⁽²⁾, by měla ke snižování emisí skleníkových plynů přispívat všechna hospodářská odvětví. Unie a její členské státy na základě Pařížské dohody přijaly cíl snižovat emise na úrovni celého hospodářství. Úsilí o omezení emisí z mezinárodní námořní dopravy je vynakládáno prostřednictvím Mezinárodní námořní organizace (IMO) a mělo by se podporovat. IMO zavedla proces směřující k tomu, aby byla v roce 2018 přijata výchozí strategie pro snižování emisí skleníkových plynů z mezinárodní lodní dopravy. Přijetí ambiciózního cíle v oblasti snižování emisí jako součást této výchozí strategie se stalo naléhavou otázkou a je důležité pro zajištění spravedlivého příspěvku mezinárodní lodní dopravy k úsilí potřebnému pro dosažení cíle dohodnutého v rámci Pařížské dohody, jímž je udržet nárůst teploty výrazně pod hranicí 2 °C. Komise by tuto oblast měla pravidelně přezkoumávat a alespoň jednou ročně by měla Evropskému parlamentu a Radě podávat zprávy o pokroku, jehož bylo v rámci IMO dosaženo při plnění ambiciózního cíle snižování emisí a souvisejících opatření k zajištění toho, aby celé odvětví řádně přispívalo k úsilí potřebnému k dosažení cílů dohodnutých v rámci Pařížské dohody. Opatření ze strany IMO či Unie by měla být zahájena v roce 2023, a to včetně přípravných prací týkajících se přijetí a provádění a řádného zohlednění všemi zainteresovanými stranami.
- (5) Evropská rada v říjnu roku 2014 ve svých závěrech potvrdila, že hlavním evropským nástrojem k dosažení cíle alespoň 40 % snížení bude dobře fungující reformovaný EU ETS vybavený nástrojem pro stabilizaci trhu, přičemž od roku 2021 se počítá s ročním redukčním koeficientem 2,2 %. Evropská rada rovněž potvrdila, že přidělování bezplatných povolenek neskončí, ale stávající opatření budou zachována i po roce 2020, aby se předešlo riziku úniku uhlíku v důsledku politiky v oblasti klimatu, dokud jiné velké ekonomiky nevyvalí srovnatelné úsilí, a to bez snížení podílu povolenek, které mají být vydraženy. Dražený podíl by měl být ve směrnici 2003/87/ES vyjádřen jako procento, aby se zvýšila transparentnost a jistota při plánování investičních rozhodnutí a aby se celý systém zjednodušil a byl snadněji pochopitelný.
- (6) Klíčovou prioritou Unie je vytvořit odolnou energetickou unii, jež bude svým občanům a průmyslovým odvětvím zajišťovat bezpečnou, udržitelnou, konkurenceschopnou a cenově dostupnou energii. Aby bylo možné toho dosáhnout, je nutné pokračovat v ambiciózních opatřeních v oblasti klimatu s EU ETS jakožto základem politiky Unie v oblasti klimatu a rovněž pokročit v dalších aspektech energetické unie. Naplňování ambice, o které bylo rozhodnuto v rámci politiky Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030, přispívá k dosažení smysluplné ceny uhlíku a k dalšímu stimulování nákladově efektivního snižování emisí skleníkových plynů.
- (7) Ustanovení čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) vyžaduje, aby politika Unie byla založena na zásadě, že znečišťovatel platí, a na tomto základě stanoví směrnice 2003/87/ES postupný přechod na úplné dražení povolenek. Důvodem pro dočasné odložení úplného dražení povolenek je zabránění úniku uhlíku a cílené přidělování bezplatných povolenek průmyslu je opodstatněno snahou řešit skutečná rizika zvýšení emisí skleníkových plynů ve třetích zemích, kde průmysl nepodléhá srovnatelným uhlíkovým omezením, dokud ostatní největší světové ekonomiky nepřijmou srovnatelná politická opatření v oblasti klimatu.
- (8) Dražení povolenek zůstává obecným pravidlem, přičemž přidělování bezplatných povolenek je výjimkou. Z posouzení dopadů vypracovaného Komisí vyplývá, že podíl povolenek, které mají být vydraženy v období 2013 až 2020, dosahuje 57 %. Tento podíl by měl v zásadě zůstat na úrovni 57 %. Tvoří jej povolenky dražené jménem členských států, včetně povolenek vyhrazených pro nové účastníky na trhu, avšak nepřidělených, povolenek pro modernizaci výroby elektřiny v některých členských státech a povolenek, které mají být draženy později vzhledem ke svému umístění do rezervy tržní stability zřízené rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ⁽³⁾. Tento podíl by měl zahrnovat 75 milionů povolenek použitých na podporu inovací. V případě, že poptávka po bezplatných povolenkách vyvolá potřebu uplatnit jednotný meziodvětvový opravný koeficient před rokem 2030, podíl povolenek, které mají být draženy během desetiletého období počínajícího dnem 1. ledna 2021, by měl být snížen až o 3 % celkového množství povolenek. 10 % povolenek, které mají být vydraženy členskými státy, by mělo být v zájmu solidarity, růstu a propojení rozděleno mezi členské státy, jejichž

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/29/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 63).

(2) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136).

(3) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ze dne 6. října 2015 o vytvoření a uplatňování rezervy tržní stability pro systém Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně směrnice 2003/87/ES (Úř. věst. L 264, 9.10.2015, s. 1).

hrubý domácí produkt (HDP) na obyvatele v tržních cenách nepřesáhl 90 % průměru Unie v roce 2013, a zbytek povolenek by měl být rozdělen mezi všechny členské státy na základě ověřených emisí. Odchylna týkající se tohoto rozdělování v období let 2013 až 2020, která se vztahuje na některé členské státy s průměrnou úrovní příjmů na obyvatele o více než 20 % vyšší než je průměr v Unii, by měla pozbýt platnosti.

- (9) Vzhledem k interakcím mezi politikami v oblasti klimatu na úrovni Unie a na vnitrostátní úrovni, by měly mít členské státy možnost zrušit povolenky z dražebního objemu v případě uzavření kapacity na výrobu elektřiny na jejich území. Aby byla zajištěna předvídatelnost pro provozovatele a účastníky trhu, pokud jde o množství dostupných povolenek k dražbě, měla by být možnost zrušit povolenky v těchto případech omezena na množství odpovídající průměrným ověřeným emisím dotčeného zařízení během období pěti let předcházejících jeho uzavření.
- (10) Za účelem zachování environmentálního přínosu snižování emisí v Unii, přičemž opatření třetích zemí neposkytují průmyslu srovnatelné pobídky ke snižování emisí, by mělo pokračovat přechodné přidělování bezplatných povolenek zařízením v odvětvích a pododvětvích se skutečným rizikem úniku uhlíku. Zkušenosti získané během uplatňování EU ETS potvrdily, že odvětví a pododvětví jsou vystavena riziku úniku uhlíku v různé míře a že bezplatné povolenky zabránily úniku uhlíku. Zatímco některá odvětví a pododvětví lze považovat za více ohrožená únikem uhlíku, jiná jsou schopná promítnout značný podíl nákladů na povolenky na své emise do cen výrobků beze ztráty podílu na trhu a nesou pouze zbývající část nákladů, takže mají nízké riziko úniku uhlíku. Komise by měla určit příslušná odvětví a rozlišit je na základě jejich intenzity obchodu a intenzity emisí, aby lépe identifikovala odvětví se skutečným rizikem úniku uhlíku.

Zatímco posuzování odvětví a pododvětví by mělo probíhat na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4), měly by být rovněž stanoveny zvláštní okolnosti v případech, kdy může být vhodné mít možnost požádat o posouzení na úrovni šestimístného nebo osmimístného číselného kódu (PRODCOM). Tato možnost by měla existovat v případech, kdy byla odvětví nebo pododvětví dříve považována za ohrožená únikem uhlíku na úrovni šestimístného nebo osmimístného číselného kódu (PRODCOM), a to i vzhledem k tomu, že určité kódy NACE, zejména kódy končící číselným kódem 99, zahrnují heterogenní činnosti, které nejsou zařazené jinde. Pokud se na odvětví nebo pododvětví vztahuje referenční úroveň rafinérií a referenční úroveň jiného produktu, měla by být tato okolnost zohledněna, aby bylo možné v příslušných případech provést kvalitativní analýzu rizika úniku uhlíku s cílem zajistit rovné podmínky pro produkty vyráběné v rafinériích i chemických závodech. Pokud je podle kritéria intenzity obchodu a intenzity emisí překročena prahová hodnota stanovená při zohlednění příslušné možnosti dotčených odvětví a pododvětví promítnout náklady do cen výrobků, mělo by odvětví nebo pododvětví být považováno za ohrožené únikem uhlíku. Ostatní odvětví a pododvětví by měla být považována za málo ohrožená nebo bez rizika úniku uhlíku. Zohledněním možnosti odvětví a pododvětví kromě výroby elektřiny přenést náklady do cen výrobků by se také měly snížit neočekávané zisky. Nebude-li v rámci přezkumu podle článku 30 směrnice 2003/87/ES rozhodnuto jinak, množství bezplatných povolenek přidělovaných odvětvím a pododvětvím považovaným za málo ohrožená rizikem uhlíku nebo bez tohoto rizika, s výjimkou dálkového vytápění, by se po roce 2026 mělo snižovat vždy stejným dílem tak, aby v roce 2030 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky.

- (11) Hodnoty referenčních úrovní pro přidělování bezplatných povolenek použitelné počínaje rokem 2013 by měly být revidovány, aby nedocházelo k neočekávaným ziskům a byl zohledněn technologický pokrok v dotčených odvětvích v období 2007–2008 a každém pozdějším období, pro něž jsou přiděly bezplatných povolenek určeny v souladu s čl. 11 odst. 1 směrnice 2003/87/ES. V zájmu zohlednění technologického pokroku v dotčených odvětvích a přizpůsobení referenčních úrovní pro patřičná období přidělování bezplatných povolenek by měla být přijata opatření týkající se aktualizace hodnot referenčních úrovní pro přidělování bezplatných povolenek zařízením, které byly určeny na základě údajů z let 2007 a 2008, na základě pozorovaných zlepšení. Z důvodů předvídatelnosti by to mělo být provedeno použitím koeficientu, který představuje nejlepší posouzení pokroku napříč odvětvími, jenž by pak měl zohlednit spolehlivé, objektivní a ověřené údaje ze zařízení a zároveň vzít v potaz průměrné výsledky 10 % nejúčinnějších zařízení, tak aby hodnoty referenčních úrovní odpovídaly skutečné míře zlepšování. Pokud z údajů v příslušném období vyplývá roční snížení o méně než 0,2 % nebo více než 1,6 % hodnoty z let 2007–2008, příslušná hodnota referenční úrovně by měla být upravena prostřednictvím jiné než skutečné míry zlepšování, aby byly zachovány pobídky ke snižování emisí a řádně odměňovány inovace. Pokud jde o období let 2021 až 2025, tyto referenční hodnoty by měly být upraveny pro každý rok mezi rokem 2008 a polovinou období let 2021 až 2025 o 0,2 % nebo 1,6 %, což by vedlo v prvním případě ke zlepšení o 3 % nebo v druhém případě o 24 % ve srovnání s hodnotou použitelnou v období let 2013 až 2020. Pokud jde o období let 2026 až 2030, tyto hodnoty referenčních úrovní by měly být upraveny stejným způsobem, což

by vedlo v prvním případě ke zlepšení o 4 % nebo v druhém případě o 32 % ve srovnání s hodnotou použitelnou v období let 2013 až 2020. K zajištění rovných podmínek pro výrobu aromatických látek, vodíku a syntetického plynu v rafinériích a chemických závodech by hodnoty referenčních úrovní pro aromatické látky, vodík a syntetický plyn měly být nadále sladěny s referenčními úrovněmi rafinérií.

- (12) Množství bezplatných povolenek přidělovaných zařízením by mělo být lépe sladěno s jejich skutečnými úrovněmi výroby. Za tímto účelem by jejich množství mělo být pravidelně rovnoměrně upravováno, aby zohledňovalo příslušné zvýšení nebo pokles výroby. Údaje používané v této souvislosti by měly být úplné, jednotné, nezávisle ověřené a stejně přesné a kvalitní jako údaje používané k určení přidělení bezplatných povolenek. Aby se zabránilo manipulaci se systémem úprav přidělování nebo jeho zneužívání a aby nedocházelo k žádné nepřiměřené administrativní zátěži, s ohledem na lhůtu pro oznamování změn produkce a na nutnost zajištění toho, aby změny v přidělování byly prováděny efektivně, nediskriminačně a jednotně, by příslušná prahová hodnota měla být stanovena na 15 % a posuzována na základě klouzavého průměru za dva roky. Komise by měla být schopna zvážit zavedení dalších opatření, jako je uplatnění absolutních prahových hodnot v souvislosti se změnami v přidělování nebo v souvislosti se lhůtou pro oznamování změn ve výrobě.
- (13) Bylo by žádoucí, aby členské státy v souladu s pravidly pro státní podporu poskytovaly částečnou kompenzaci vybraným zařízením v odvětvích nebo pododvětvích, pro která bylo určeno, že jsou vystavena významnému riziku úniku uhlíku vzhledem k nákladům spojeným s emisemi skleníkových plynů promítnutým do cen elektřiny, mimo jiné i za spotřebu elektřiny samotnými zařízeními vyrobené spalováním odpadních plynů. Budou-li členské státy usilovat o to, aby pro účely kompenzace nepřímých nákladů využívaly nejvýše 25 % výnosů z dražeb povolenek, je pravděpodobné, že tak usnadní splnění cílů EU ETS a zachovají integritu vnitřního trhu a podmínek hospodářské soutěže. Za účelem posílení transparentnosti ohledně rozsahu, do něž je kompenzace poskytována, by členské státy měly pravidelně informovat veřejnost o zavedených opatřeních a o příjemcích kompenzací, přičemž by ovšem měly zajistit řádné zohlednění důvěrné povahy určitých informací a související problematiky ochrany údajů. Pokud členský stát použije značnou část svých výnosů z dražeb na kompenzaci nepřímých nákladů, existuje zvýšený zájem zveřejnit důvody této volby. Komise by při přezkumu svých pokynů pro státní podporu týkajících se kompenzace nepřímých nákladů na emise měla mimo jiné zvážit užitečnost horních mezí kompenzací poskytovaných členskými státy. Při přezkumu směrnice 2003/87/ES by měl být zvážěn rozsah, v němž byla tato finanční opatření účinná při zamezení významným rizikům úniku uhlíku v důsledku nepřímých nákladů, a měla by být zvážena možnost další harmonizace opatření, včetně harmonizovaného mechanismu. Po roce 2020 bude při mobilizaci zdrojů i nadále hrát důležitou úlohu financování opatření v oblasti klimatu z veřejného sektoru.

Výnosy z dražeb by proto měly být použity také na financování opatření v oblasti klimatu ve zranitelných třetích zemích, především v nejméně rozvinutých zemích, včetně přizpůsobení se dopadům změny klimatu, mimo jiné prostřednictvím Zeleného klimatického fondu UNFCCC. Výše finančních prostředků, které mají být na opatření v oblasti klimatu mobilizovány, bude záviset také na úrovni ambicí a na kvalitě vnitrostátně stanovených příspěvků, následných investičních plánech a procesu plánování pro přizpůsobení se změně klimatu v jednotlivých zemích. Pokud jde o možné sociální dopady požadovaných politik a investic, členské státy by měly výnos z dražeb využít také na příspěvek ke spravedlivému přechodu na nízkouhlíkové hospodářství prostřednictvím podpory rozvoje dovedností a přeměňování pracovních sil v rámci sociálního dialogu s komunitami a regiony dotčenými přeměnou pracovních míst.

- (14) Hlavní dlouhodobou pobídkou, kterou směrnice 2003/87/ES vytváří pro zachycování a ukládání CO₂ (CCS), nové technologie v oblasti obnovitelných zdrojů energie a průlomové inovace v nízkouhlíkových technologiích a procesech, včetně environmentálně bezpečného zachycování a využívání uhlíku (CCU), je signál o ceně uhlíku, již vytváří, a skutečnost, že za nevyprodukované nebo trvale uložené emise CO₂ nebudou muset být odevzdány povolenky. V zájmu doplnění zdrojů již používaných ke zrychlení demonstrace komerčních zařízení CCS a inovativních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie by navíc měly být použity povolenky k poskytnutí zaručené odměny za zavádění zařízení CCS a CCU, zavádění nových technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie a zavádění průmyslových inovací v nízkouhlíkových technologiích a procesech v Unii vedoucích k dostatečnému množství uloženého nebo nevyprodukovaného CO₂, pokud existuje dohoda o sdílení znalostí.

Kromě 400 milionů povolenek, které budou v první fázi k dispozici na období od roku 2021, by výnosy ze 300 milionů povolenek, které jsou k dispozici na období mezi lety 2013 a 2020 a nebyly ještě přiřazeny na činnosti v oblasti inovací, měly být doplněny o 50 milionů nepřidělených povolenek z rezervy tržní stability a měly by být včas použity na podporu inovací. V závislosti na míře, o niž bude podíl povolenek, které mají být vydraženy, snížen, aby nemusel být uplatněn jednotný meziodvětvový opravný koeficient, by množství povolenek dostupných v rámci tohoto fondu mělo být zvýšeno až o 50 milionů povolenek. Většina této podpory by měla záviset na ověřeném omezení emisí skleníkových plynů, přičemž by mělo být možné, aby určitá podpora byla poskytnuta při dosažení předem stanovených milníků s přihlédnutím k použité technologii a specifickým podmínkám odvětví, v němž je uplatňována. Milníky by měly být vymezeny tak, aby na projekt mohly být poskytnuty odpovídající finanční prostředky. Maximální procento nákladů projektu, jenž má být podpořen, se může lišit podle kategorie projektu. Náležitá pozornost by měla být věnována projektům, které budou mít významný inovační dopad v celé Unii.

- (15) Řecko mělo v roce 2014 HDP na obyvatele v tržních cenách nižší než 60 % průměru Unie, avšak není příjemcem prostředků z modernizačního fondu, a mělo by tudíž mít možnost požádat o povolenky za účelem spolufinancování dekarbonizace dodávek elektřiny na ostrovech na jeho území. Tyto povolenky by měly pocházet z maximálního počtu povolenek uvedeného v čl. 10a odst. 5 směrnice 2003/87/ES, které nebudou do 31. prosince 2020 přiděleny bezplatně a měly by být vydraženy v souladu s postupy použitelnými pro modernizační fond.
- (16) Ze 2 % celkového množství povolenek by měl být zřízen modernizační fond a ty by měly být draženy v souladu s pravidly a úpravami pro dražby konající se na společné dražební platformě stanovenými v nařízení Komise (EU) č. 1031/2010⁽¹⁾. V závislosti na míře, o niž bude podíl povolenek, které mají být draženy, snížen, aby nemusel být uplatněn jednotný meziodvětvový opravný koeficient, by množství povolenek dostupných v rámci modernizačního fondu mělo být zvýšeno až o 0,5 % celkového množství povolenek. Členské státy, které měly v roce 2013 HDP na obyvatele v tržních cenách nižší než 60 % průměru Unie, by měly být způsobilé pro financování z modernizačního fondu a měly by mít možnost odchýlit se až do roku 2030 od zásady úplného dražení povolenek pro výrobu elektřiny využitím možnosti přidělování bezplatných povolenek za účelem transparentní podpory skutečných investic do modernizace svých odvětví energetiky, přičemž by se měly vyvarovat narušení vnitřního trhu s elektřinou. Investice v rámci modernizačního fondu se zaměřením na zlepšování energetické účinnosti by mohly zahrnovat investice do elektrifikace dopravy, a to zejména dopravy silniční. Pravidla, kterými se řídí modernizační fond, by měla poskytnout soudržný, souhrnný a transparentní rámec, a zajistit tak co nejúčinnější provádění s ohledem na potřebu snadného přístupu pro všechny účastníky a možnosti posílení investic v členských státech.

Struktura řízení a správy by měla být přiměřená účelu zajistit vhodné využívání finančních prostředků. Tato struktura řízení a správy by měla zahrnovat investiční výbor a v rozhodovacím procesu by mělo být náležitě přihlédnuto k odborným znalostem Evropské investiční banky (EIB), s výjimkou případů, kdy je podpora poskytována malým projektům prostřednictvím půjček od národní podpůrné banky nebo prostřednictvím grantů z vnitrostátního programu, který má stejné cíle jako modernizační fond. V zájmu zjištění a zpřístupnění informací o jakémkoli potenciálním střetu zájmů by mělo být zveřejněno a pravidelně aktualizováno složení investičního výboru, životopisy jeho členů a jejich prohlášení o zájmech. Aby se zajistilo, že investiční potřeby v členských státech s nízkými příjmy budou odpovídajícím způsobem zohledněny, prostředky pro modernizační fond by měly být rozdělovány mezi členské státy na základě kombinovaného kritéria 50 % podílu ověřených emisí a 50 % podílu HDP. Finanční pomoc z modernizačního fondu by mohla být poskytována různými formami. Za účelem mobilizace zdrojů a zajištění většího dopadu příslušných investic by bezplatné povolenky pro modernizaci výroby elektřiny v některých členských státech a zdroje, které jsou z modernizačního fondu k dispozici na investice nezahrnuté na seznam prioritních oblastí, měly být doplněny o zdroje od soukromoprávních subjektů, jež by mohly zahrnovat samostatné zdroje od soukromoprávních subjektů, které jsou plně nebo částečně ve vlastnictví veřejnoprávních subjektů.

- (17) Dotčené členské státy by v zájmu zjednodušení mechanismů financování a minimalizace administrativní zátěže související s jejich prováděním měly mít možnost využít svého podílu z 10 % přerozdělených povolenek a přechodně přidělené bezplatné povolenky k modernizaci odvětví energetiky v souladu s ustanoveními modernizačního fondu. V zájmu zajištění předvídatelnosti a transparentnosti, pokud jde o objemy povolenek, které jsou k dispozici pro účely dražení nebo přechodného bezplatného přidělování, a o aktiva spravovaná modernizačním fondem, by členské státy měly informovat Komisi o svém záměru zvýšit své zdroje v rámci modernizačního fondu před rokem 2021.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1031/2010 ze dne 12. listopadu 2010 o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb povolenek na emise skleníkových plynů v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství (Úř. věst. L 302, 18.11.2010, s. 1).

- (18) Evropská rada v říjnu roku 2014 potvrdila, že možnost přidělovat odvětví energetiky bezplatné povolenky by měla nadále trvat až do roku 2030 a že v určitých členských státech by měly být zlepšeny způsoby dobrovolného přidělování bezplatných povolenek za účelem modernizace odvětví energetiky, včetně transparentnosti. Investice s hodnotou 12,5 milionu EUR nebo více by dotčený členský stát měl vybírat prostřednictvím soutěžního nabídkového řízení na základě jasných a transparentních pravidel, aby se zajistilo, že se přidělování bezplatných povolenek používá na podporu skutečných investic, které modernizují či diverzifikují odvětví energetiky v souladu s cíli energetické unie. Investice s hodnotou nižší než 12,5 milionu EUR by také měly být způsobilé pro podporu z bezplatně přidělovaných povolenek. Dotčený členský stát by měl také investice vybrat na základě jasných a transparentních kritérií. Výsledky tohoto výběrového řízení by měly podléhat veřejné konzultaci. Veřejnost by měla být řádně informována ve fázi výběru investičních projektů, jakož i o jejich provádění. Investice by měly být doplněny o zdroje od soukromoprávních subjektů, jež by mohly zahrnovat samostatné zdroje od soukromoprávních subjektů, které jsou plně nebo částečně ve vlastnictví veřejnoprávních subjektů.
- (19) Financování EU ETS by mělo být soudržné s cíli rámce politiky Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a s dlouhodobými cíli vymezenými v Pařížské dohodě, jakož i s jinými programy financování Unie, aby se zajistila účelnost veřejných výdajů.
- (20) Stávající opatření zavedená pro malá zařízení, která mají být vyňata z EU ETS, umožňují, aby vyňatá zařízení zůstala vyňata i nadále, přičemž členským státům by mělo být umožněno aktualizovat svůj seznam vyňatých zařízení a těm, které v současnosti tuto možnost nevyužívají, by mělo být umožněno tak učinit na začátku každého období přidělování. Zároveň by v zájmu zamezení nepřiměřené administrativní zátěži mělo být možné, aby členské státy z EU ETS vyňaly i zařízení, která během tří let předcházejících zahájení každého období přidělování produkovala každý rok méně než 2 500 tun ekvivalentu oxidu uhličitého, a rezervní či záložní jednotky, které byly v každém roce daného tříletého období v provozu méně než 300 hodin. I nadále by měla existovat možnost zařazovat do systému další činnosti a plyny, aniž by byly považovány za nové účastníky na trhu. Touto možností zařazovat další činnosti a plyny po roce 2020 by nemělo být dotčeno množství povolenek pro celou Unii v rámci EU ETS a množství z něj vyplývající.
- (21) Směrnice 2003/87/ES požaduje, aby členské státy podávaly zprávy o jejím provádění na základě dotazníku nebo osnovy vypracovaných Komisí v souladu s postupem stanoveným ve směrnici Rady 91/692/EHS⁽¹⁾. Komise navrhla, aby byly požadavky na podávání zpráv podle směrnice 91/692/EHS zrušeny. Je proto vhodné nahradit odkaz na směrnici 91/692/EHS odkazem na postup uvedený ve směrnici 2003/87/ES.
- (22) Rozhodnutím (EU) 2015/1814 se zřizuje rezerva tržní stability pro EU ETS s cílem učinit dražební nabídku flexibilnější a systém odolnějším. Toto rozhodnutí také stanoví, že povolenky, které nebudou do roku 2020 přiděleny novým účastníkům na trhu a které nebudou přiděleny z důvodů ukončení provozu a částečných ukončení provozu, budou umístěny do rezervy tržní stability.
- (23) Klíčovým prostředkem Unie pro dosažení jejího dohodnutého cíle na rok 2030 a závazků v rámci Pařížské dohody je řádně fungující a reformovaný EU ETS zahrnující nástroj na stabilizaci trhu. S cílem řešit stávající nerovnováhu mezi nabídkou a poptávkou povolenek na trhu bude podle rozhodnutí (EU) 2015/1814 v roce 2018 vytvořena rezerva tržní stability, jež začne fungovat od roku 2019. Vzhledem k nutnosti vyslání důvěryhodného signálu v oblasti investic za účelem nákladově efektivního snižování emisí CO₂ a s ohledem na posílení EU ETS by mělo být změněno rozhodnutí (EU) 2015/1814, aby se do 31. prosince 2023 navýšil procentní podíl pro určování počtu povolenek, které mají být každý rok do rezervy umístěny. Jakožto dlouhodobé opatření v zájmu lepšího fungování EU ETS by navíc od roku 2023 povolenky držené v rezervě nad rámec celkového počtu povolenek vydražených v předcházejícím roce již neměly být platné, pokud nebude v rámci prvního přezkumu v souladu s článkem 3 rozhodnutí (EU) 2015/1814 rozhodnuto jinak. V rámci pravidelných přezkumů fungování rezervy by mělo být rovněž zvaženo, zda tyto zvýšené parametry zachovat.
- (24) Směrnice 2003/87/ES by měla podléhat přezkumu s ohledem na vývoj mezinárodní situace a úsilí vynaložené za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody. Opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví s vysokou energetickou náročností, u nichž by mohlo dojít k úniku uhlíku podle článků 10a a 10b směrnice 2003/87/ES, by rovněž měla být přezkoumávána v souvislosti s politickými opatřeními v oblasti klimatu v jiných největších světových ekonomikách. V této souvislosti by v rámci přezkumu směrnice 2003/87/ES mohlo být

(¹) Směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

zváženo, zda je vhodné nahradit, upravit nebo doplnit jakákoli stávající opatření pro předcházení úniku uhlíku prostřednictvím mezistátních kompenzačních opatření v souvislosti s uhlíkem nebo alternativních opatření za předpokladu, že tato opatření budou plně slučitelná s pravidly Světové obchodní organizace, tak aby byli do EU ETS zahrnuti dovozci produktů, které jsou produkovány odvětvími či pododvětvími stanovenými v souladu s článkem 10a směrnice 2003/87/ES. Komise by měla Evropskému parlamentu a Radě podávat zprávy v souvislosti s každým globálním hodnocením dohodnutým v rámci Pařížské dohody, zejména pokud jde o potřebu většího zpřísnění politik a opatření Unie, včetně systému EU ETS, s ohledem na nezbytné snižování emisí skleníkových plynů ze strany Unie a jejích členských států. Komise by měla mít v případě potřeby možnost Evropskému parlamentu a Radě předložit návrh na změnu směrnice 2003/87/ES. Komise by v rámci svého pravidelného podávání zpráv podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ⁽¹⁾ měla rovněž posoudit výsledky facilitativního dialogu v rámci UNFCCC (tzv. Talanoa dialog), který se uskuteční v roce 2018.

- (25) Za účelem přijetí nelegislativních aktů s obecnou působností, kterými se doplňují nebo mění jiné než podstatné prvky legislativního aktu, by měla být Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1 a 8, čl. 10b odst. 5, čl. 19 odst. 3, článek 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1 a článek 28c směrnice 2003/87/ES. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾. Zejména pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci. Pokud jde o přenesení pravomoci v souvislosti s čl. 10 odst. 4 směrnice 2003/87/ES, ty členské státy, které nepoužívají společnou dražební platformu, by měly mít možnost tak činit i nadále. Přenesením pravomoci by kromě toho nemělo být dotčeno právo členských států rozhodnout o využití jejich výnosů z dražeb.
- (26) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení čl. 10a odst. 2 třetího až šestého pododstavce, čl. 10a odst. 21, článku 10d, čl. 14 odst. 1 a 2, článků 15 a 16 a čl. 21 odst. 1 směrnice 2003/87/ES a příloh IV a V uvedené směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽³⁾.
- (27) Aby se zmocnění Komise omezila na minimum, měly by být zrušeny stávající pravomoci k přijímání aktů týkajících se: nakládání se zvláštní rezervou podle čl. 3f odst. 9 směrnice 2003/87/ES; dalšího určování množství mezinárodních kreditů pro výměnu a přidělování množství mezinárodních kreditů, které lze směňovat, podle čl. 11a odst. 8 uvedené směrnice; stanovování dalších standardů pro to, co lze směňovat, podle čl. 11a odst. 9 uvedené směrnice; a stanovování dalších pravidel ohledně dvojího započítávání podle čl. 11b odst. 7 uvedené směrnice. Akty přijaté na základě uvedených ustanovení zůstávají v platnosti.
- (28) Akty přijaté na základě směrnice 2003/87/ES týkající se oblastí, v nichž tato směrnice zmocňuje Komisi k přijímání aktů v přenesené pravomoci nebo prováděcích aktů, se nadále použijí do doby, než budou zrušeny či změněny. Přijme-li Komise prováděcí akt za účelem určení revidovaných hodnot referenčních úrovní pro přidělování bezplatných povolenek, v rozhodnutí Komise 2011/278/EU ⁽⁴⁾ se zruší poslední sloupec v příloze I. Za účelem zvýšení předvídatelnosti a zjednodušení administrativních postupů by se do konce roku 2020 mělo nadále používat rozhodnutí Komise 2014/746/EU ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2014/746/EU ze dne 27. října 2014, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje na období 2015–2019 seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 308, 29.10.2014, s. 114).

- (29) Akty v přenesené pravomoci a prováděcí akty uvedené v této směrnici, zejména v souvislosti s ustanoveními o monitorování, vykazování a ověřování a registru Unie, by měly usilovat o co nejvýraznější zjednodušení pravidel a snížení jakékoli administrativní zátěže, aniž by narušily environmentální vyváženost, bezpečnost nebo spolehlivost EU ETS. Při přípravě těchto aktů by Komise měla zejména posoudit efektivitu zjednodušených pravidel monitorování, mimo jiné pokud jde o nouzové a záložní jednotky pro výrobu elektřiny se zohledněním ročních provozních hodin a pokud jde o jiné malé producenty emisí, a měla by rovněž posoudit možnosti dalšího rozpracování těchto pravidel.
- (30) V souladu se společným politickým prohlášením ze dne 28. září 2011 členských států a Komise o informativních dokumentech ⁽¹⁾ se členské státy zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden nebo více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva. Ve vztahu k této směrnici považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (31) Tato směrnice se snaží ekonomicky nejúčinnějším způsobem přispět k cíli vysoké úrovně ochrany životního prostředí v souladu se zásadou udržitelného rozvoje, přičemž poskytuje zařízením přiměřený čas na přizpůsobení se a zajišťuje přiměřeným způsobem v maximální míře slučitelným s ostatními cíli této směrnice příznivější zacházení se zvláště dotčenými osobami.
- (32) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (33) Jelikož cílů této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejího rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2003/87/ES

Směrnice 2003/87/ES se mění takto:

- 1) V celé směrnici se slova „systém Společenství“ nahrazují slovy „EU ETS“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru a příslušná věta se případně odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje.
- 2) Změna se netýká českého znění.
- 3) V celé směrnici, kromě případů uvedených v bodě 1) tohoto článku a v článku 26 směrnice, se slovo „Společenství“ nahrazuje slovem „Unie“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru a příslušná věta se případně odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje.
- 4) V celé směrnici se slova „regulativní postup podle čl. 23 odst. 2“ nahrazují slovy „přezkumný postup podle čl. 22a odst. 2“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru a příslušná věta se případně odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje.
- 5) V čl. 3c odst. 2 prvním pododstavci a v čl. 10 odst. 1a se odkaz na „čl. 13 odst. 1“ nahrazuje odkazem na „článek 13“.
- 6) V článku 3g, čl. 5 prvním pododstavci písm. d), čl. 6 odst. 2 písm. c), čl. 10a odst. 2 druhém pododstavci, čl. 14 odst. 2, 3 a 4, čl. 19 odst. 1 a 4, čl. 24 odst. 3 prvním pododstavci a čl. 29a odst. 4 se slovo „nařízení“ nahrazuje slovem „akty“ v odpovídajícím mluvnickém tvaru a příslušná věta se případně odpovídajícím způsobem mluvnicky upravuje.
- 7) V článku 3 se písmeno h) nahrazuje tímto:
 - „h) „novým účastníkem na trhu“ se rozumí jakékoli zařízení provádějící jednu či více činností uvedených v příloze I, které obdrželo povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů poprvé za období začínající tři měsíce před datem pro předložení seznamu podle čl. 11 odst. 1 a končící tři měsíce před datem pro předložení následného seznamu podle uvedeného článku;“.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

8) V článku 3d se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o podrobná ustanovení pro dražby povolenek pro letectví podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nebo čl. 3f odst. 8 prováděné členskými státy. Množství povolenek, které mají v každém období jednotlivé členské státy vydražit, je úměrné jejich podílu na celkovém množství emisí způsobených letectvím ve všech členských státech za referenční rok, za který byla podána zpráva podle čl. 14 odst. 3 ověřená podle článku 15. Pro období uvedené v čl. 3c odst. 1 je referenčním rokem rok 2010 a pro každé následující období uvedené v článku 3c je referenčním rokem kalendářní rok končící 24 měsíců před začátkem období, k němuž se dražba vztahuje. Akty v přenesené pravomoci zajistí, aby byly dodržovány zásady stanovené v čl. 10 odst. 4 prvním pododstavci.“

9) V článku 3f se zrušuje odstavec 9.

10) V čl. 6 odst. 1 se zrušuje třetí pododstavec.

11) Článek 8 se nahrazuje tímto:

„Článek 8

Koordinace se směrnicí 2010/75/EU

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby u zařízení, která provádějí činnosti uvedené v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU (*), byly podmínky a postupy pro udělení povolení k vypouštění emisí skleníkových plynů koordinovány s podmínkami a postupy pro udělení povolení stanovenými v uvedené směrnici. Požadavky stanovené v člancích 5, 6 a 7 této směrnice mohou být začleněny do postupů stanovených ve směrnici 2010/75/EU.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).“

12) V článku 9 se druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Od roku 2021 je lineární faktor roven 2,2 %.“

13) Článek 10 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Od roku 2019 draží členské státy všechny povolenky, které nejsou v souladu s články 10a a 10c této směrnice přidělovány bezplatně a které nejsou umístěny do rezervy tržní stability vytvořené na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 (*) (dále jen „rezerva tržní stability“) nebo zrušeny v souladu s čl. 12 odst. 4 této směrnice.

Od roku 2021, a aniž je dotčeno možné snížení podle čl. 10a odst. 5a, se podíl povolenek, které mají být draženy, stanoví na 57 %.

2 % z celkového množství povolenek mezi lety 2021 a 2030 budou dražena za účelem zřízení fondu na zlepšení energetické účinnosti a modernizaci energetických soustav vybraných členských států, jak je stanoveno v článku 10d (modernizační fond).

Celkové zbývající množství povolenek, které mají být členskými státy draženy, se rozdělí v souladu s odstavcem 2.

(*) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1814 ze dne 6. října 2015 o vytvoření a uplatňování rezervy tržní stability pro systém Unie pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně směrnice 2003/87/ES (Úř. věst. L 264, 9.10.2015, s. 1).“;

b) odstavec 2 se mění takto:

i) v písmenu a) se údaj „88 %“ nahrazuje údajem „90 %“;

ii) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) 10 % celkového množství povolenek, které mají být vydraženy, se rozdělí mezi vybrané členské státy na účely solidarity, růstu a propojení v rámci Unie, čímž se zvýší množství povolenek, které tyto členské státy draží podle písmene a), o procentní podíly uvedené v příloze IIa.“;

iii) písmeno c) se zrušuje;

iv) třetí pododstavec se nahrazuje tímto:

„V případě potřeby se procentní podíly uvedené v písmenu b) úměrně upraví, aby rozdělení představovalo 10 %.“;

c) odstavec 3 se mění takto:

i) písmeno b) se nahrazuje tímto:

„b) na vývoj v oblasti energie z obnovitelných zdrojů s cílem splnit závazek Unie ohledně energií z obnovitelných zdrojů a na vývoj dalších technologií, které přispívají k přechodu na bezpečné a udržitelné nízkouhlíkové hospodářství a ke splnění závazku Unie zvýšit energetickou účinnost na úrovni stanovené v příslušných legislativních aktech.“;

ii) písmeno h) se nahrazuje tímto:

„h) na opatření, jejichž cílem je zlepšit energetickou účinnost, rozšířit systémy dálkového vytápění a zlepšit izolaci nebo poskytnout finanční podporu na řešení sociálních aspektů v domácnostech s nižšími a středními příjmy.“;

iii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„j) na financování opatření v oblasti klimatu ve zranitelných třetích zemích, včetně přizpůsobení se dopadům změny klimatu;

k) na podporu rozvoje dovedností a přesměrování pracovních sil s cílem přispět ke spravedlivému přechodu na nízkouhlíkové hospodářství, především v regionech nejvíce dotčených přeměnou pracovních míst, a to v úzké spolupráci se sociálními partnery.“;

d) v odstavci 4 se první, druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o harmonogram, správu a jiné aspekty dražeb, aby byl zajištěn jejich otevřený, transparentní, harmonizovaný a nediskriminační průběh. Tento proces je proto předvídatelný, zejména pokud jde o načasování a sled dražeb a o předpokládaný objem povolenek, jež budou v dražbách nabízeny.“

Tyto akty v přenesené pravomoci zajistí, aby dražby byly pořádány způsobem, který zajišťuje, že:

a) provozovatelé, a zejména malé a střední podniky, na které se vztahuje EU ETS, mají k dražbám plný, náležitý a spravedlivý přístup;

b) všichni účastníci dražeb mají ve stejný okamžik přístup ke stejným informacím, a že z jejich strany nedochází k narušování dražeb;

c) organizace dražeb a účast na nich je efektivní z hlediska nákladů, a že se předchází zbytečným administrativním nákladům; a

d) přístup k povolenkám je zaručen i malým producentům emisí.“;

e) v odstavci 5 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Každoročně překládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování trhu s uhlíkem a jiných relevantních politik v oblasti klimatu a energetiky, která se týká i provádění dražeb, likvidity a obchodovaných objemů, a shrnuje informace o finančních opatřeních uvedených v čl. 10a odst. 6 poskytnuté členskými státy.“

14) Článek 10a se mění takto:

a) v odstavci 1 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o celounijní a plně harmonizovaná pravidla pro přidělování povolenek, jak jsou uvedena v odstavcích 4, 5, 7 a 19 tohoto článku.“;

b) v odstavci 2 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Komise přijímá prováděcí akty pro účely stanovení revidovaných referenčních hodnot pro přidělování bezplatných povolenek. Tyto akty musí být v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle odstavce 1 tohoto článku a musí splňovat následující podmínky:

- a) pro období let 2021 až 2025 se referenční hodnoty stanoví na základě informací předložených podle článku 11 za roky 2016 a 2017. Na základě srovnání těchto referenčních hodnot s referenčními hodnotami uvedenými v rozhodnutí Komise 2011/278/EU (*), ve znění ze dne 27. dubna 2011, stanoví Komise roční míru snížení pro každou referenční hodnotu a použije ji na referenční hodnoty platné v období let 2013 až 2020 se zohledněním každého roku mezi lety 2008 a 2023 ke stanovení referenčních hodnot pro období let 2021 až 2025;
- b) pokud roční míra snížení překročí 1,6 % nebo nedosáhne 0,2 %, jsou referenčními hodnotami pro období let 2021 až 2025 referenční hodnoty platné pro období let 2013 až 2020 snížené za každý rok mezi lety 2008 a 2023 o tu z obou daných procentních hodnot, která je příslušná;
- c) pro období let 2026 až 2030 jsou referenční hodnoty stanoveny stejným způsobem jako v písmenech a) a b) na základě informací předložených v souladu s článkem 11 za roky 2021 a 2022 a na základě roční míry snížení za každý rok mezi lety 2008 a 2028.

Odchylně se upraví hodnoty referenčních úrovní pro aromatické látky, vodík a syntetický plyn, a to o stejné procento jako referenční úrovně rafinérií, neboť cílem je zachování rovných podmínek pro výrobce těchto produktů.

Prováděcí akty uvedené ve třetím pododstavci se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.

V zájmu podpory účinného využívání energie z odpadních plynů se pro období uvedené v třetím pododstavci písm. b) hodnota referenční úrovně pro tekutý kov, která se převážně vztahuje k odpadním plynům, aktualizuje roční mírou snížení o 0,2 %.

(*) Rozhodnutí Komise 2011/278/EU ze dne 27. dubna 2011, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 130, 17.5.2011, s. 1).“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Bezplatné povolenky se přidělují na dálkové vytápění a vysoce účinnou kombinovanou výrobu tepla a elektřiny ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU (*) v případě hospodářsky odůvodněné potřeby, pokud jde o vytápění či chlazení. V každém roce následujícím po roce 2013 se celkové množství povolenek přidělených těmto zařízeními a týkajících se tohoto tepla upraví o lineární faktor uvedený v článku 9 této směrnice, s výjimkou jakéhokoli roku, v němž je toto množství povolenek upraveno jednotným způsobem podle odstavce 5 tohoto článku.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).“;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Za účelem dodržení dražebního podílu stanoveného v článku 10 se za každý rok, v němž součet bezplatně přidělených povolenek nedosáhne maximálního množství, které dodržuje dražební podíl, použijí povolenky zbývající do tohoto množství k tomu, aby se zabránilo snížení počtu bezplatně přidělovaných povolenek s cílem dodržet dražební podíl v následujících letech nebo aby se toto snížení omezilo. Je-li však dosaženo maximálního množství, přiděly bezplatných povolenek se odpovídajícím způsobem upraví. Každá taková úprava se provede jednotně.“;

e) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„5a. Odchylně od odstavce 5 se dodatečné množství povolenek až do výše 3 % celkového množství povolenek použije v nezbytném rozsahu na zvýšení maximálního dostupného množství podle odstavce 5.

5b. Pokud je ke zvýšení maximálního dostupného množství povolenek podle odstavce 5 potřeba méně než 3 % celkového množství povolenek:

- na zvýšení množství povolenek dostupných na podporu inovací v souladu s čl. 10a odst. 8 se použije maximálně 50 milionů povolenek; a
- na zvýšení množství povolenek dostupných na modernizaci energetických soustav vybraných členských států v souladu s článkem 10d se použije maximálně 0,5 % celkového množství povolenek.“;

f) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. „Členské státy by měly přijmout finanční opatření v souladu s druhým a čtvrtým pododstavcem ve prospěch odvětví nebo pododvětví, která jsou vystavena skutečnému riziku úniku uhlíku v důsledku značných nepřímých nákladů, jež jsou skutečně vynaloženy na náklady spojené s emisemi skleníkových plynů promítnuté do cen elektřiny, a to za předpokladu, že tato finanční opatření jsou v souladu s pravidly státní podpory a především nezpůsobují nepatřičné narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu. V případě, že částka, která je k dispozici pro tato finanční opatření, překročí 25 % příjmů získaných z dražeb povolenek, dotčený členský stát uvede důvody překročení této částky.

Členské státy rovněž usilují o to, aby pro finanční opatření uvedená v prvním pododstavci využívaly nejvýše 25 % příjmů získaných z dražeb povolenek. Do tří měsíců po konci každého roku zveřejní členské státy, jež tato finanční opatření zavedly, snadno dostupným způsobem celkovou výši poskytnutých kompenzací podle zvýhodněných odvětví a pododvětví. Pokud některý členský stát od roku 2018 v některém roce využije pro tyto účely více než 25 % příjmů z dražeb povolenek, zveřejní zprávu uvádějící důvody překročení této částky. Ve zprávě jsou uvedeny příslušné informace o cenách elektřiny pro velké průmyslové spotřebitele, jež využívají těchto finančních opatření, aniž jsou dotčeny požadavky na ochranu důvěrných informací. Ve zprávě jsou rovněž uvedeny informace o tom, zda byla náležitě zvážena jiná opatření na udržitelné snížení nepřímých nákladů spojených s emisemi uhlíku ve střednědobém až dlouhodobém horizontu.

Komise zahrne do zprávy stanovené v čl. 10 odst. 5 mimo jiné posouzení vlivů těchto finančních opatření na vnitřní trh a v případě potřeby doporučí veškerá opatření, která mohou být na základě tohoto posouzení nezbytná.

Tato opatření musí být taková, aby zajistila přiměřenou ochranu před rizikem úniku uhlíku na základě předem stanovených referenčních hodnot pro nepřímé emise CO₂ na jednotku výroby. Tyto předem stanovené referenční hodnoty se vypočítají pro dané odvětví nebo pododvětví jako násobek spotřeby elektřiny na jednotku výroby odpovídající nejúčinnějším dostupným technologiím a emisí CO₂ příslušné evropské skladby zdrojů pro výrobu elektřiny.“;

g) odstavec 7 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„Povolenky z maximálního množství uvedeného v odstavci 5 tohoto článku, jež nebyly do roku 2020 přiděleny bezplatně, se vyhradí pro nové účastníky na trhu, společně s 200 miliony povolenek umístěnými do rezervy tržní stability podle čl. 1 odst. 3 rozhodnutí (EU) 2015/1814. Až 200 milionů z vyhrazených povolenek, které v období let 2021 až 2030 nebudou přiděleny, se na konci tohoto období vrátí do rezervy tržní stability.

Od roku 2021 se povolenky, které podle odstavců 19 a 20 nejsou přidělené zařízením, přičtou k množství povolenek vyhrazených v souladu s první větou prvního pododstavce tohoto odstavce.“;

ii) čtvrtý a pátý pododstavec se zrušují;

h) v odstavci 8 se první, druhý a třetí pododstavec nahrazují tímto:

„Na podporu inovací v oblasti nízkouhlíkových technologií a procesů v odvětvích uvedených v příloze I, včetně environmentálně bezpečného zachycování a využívání uhlíku (CCU), které významně přispívá ke zmírňování změny klimatu, jakož i výrobků nahrazujících vyráběné vysokouhlíkové výrobky, a s cílem napomoci stimulovat výstavbu a provoz projektů zaměřených na ekologicky bezpečné zachycování a geologické ukládání CO₂ (CCS), jakož i inovativních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie a skladování energie způsobem vyváženým z hlediska zeměpisného rozmístění na území Unie bude k dispozici 325 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být bezplatně přiděleno podle tohoto článku, a 75 milionů povolenek z množství, které by jinak mohlo být vydraženo podle článku 10 (dále jen „inovační fond“). Způsobitelné jsou projekty ve všech členských státech, a to i projekty malého rozsahu.

Veškeré zbývající výnosy z 300 milionů povolenek dostupných v období let 2013 až 2020 na základě rozhodnutí Komise 2010/670/EU (*) se doplní o 50 milionů nepřidělených povolenek z rezervy tržní stability a včas se využijí na podporu inovací uvedených v prvním pododstavci.

Projekty se vybírají na základě objektivních a transparentních kritérií, přičemž se v relevantních případech zohlední, v jakém rozsahu projekty přispívají k dosažení snížení emisí výrazně pod úroveň referenčních hodnot uvedených v odstavci 2. Projekty musí mít potenciál pro široké uplatnění nebo pro významné snížení nákladů na přechod k nízkouhlíkovému hospodářství v dotčených odvětvích. Projekty zahrnující CCU musí přinášet čisté snížení emisí a zajišťovat omezení emisí CO₂ nebo jeho trvalé uložení. Technologie, které dostávají podporu, dosud nesmí být komerčně dostupné, ale musí představovat průlomová řešení nebo být dostatečně vyspělé na to, aby byly připraveny na demonstraci před uvedením na trh. Může být podporováno až 60 % příslušných nákladů projektů, z čehož až 40 % nemusí záviset na ověřeném omezení emisí skleníkových plynů za předpokladu, že je s přihlédnutím k použité technologii dosaženo předem stanovených milníků.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o pravidla fungování inovačního fondu, včetně postupu a kritérií výběru.

(*) Rozhodnutí Komise 2010/670/EU ze dne 3. listopadu 2010, kterým se stanoví kritéria a opatření pro financování komerčních demonstračních projektů, jež jsou zaměřeny na zachycování a geologické ukládání CO₂, která nepoškozují životní prostředí, a financování demonstračních projektů inovativních technologií v oblasti obnovitelných zdrojů energie v rámci systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, jak je stanoveno směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 290, 6.11.2010, s. 39).“;

i) odstavec 9 se nahrazuje tímto:

„9. Řecko, které mělo v roce 2014 hrubý domácí produkt (HDP) na obyvatele v tržních cenách nižší než 60 % průměru Unie, může před použitím odstavce 7 tohoto článku požádat o povolenky z maximálního množství uvedeného v odstavci 5 tohoto článku, které nejsou do 31. prosince 2020 přiděleny bezplatně, a to až do výše 25 milionů povolenek, za účelem spolufinancování až 60 % dekarbonizace dodávek elektřiny na ostrovech na svém území. Na tyto povolenky se obdobně použije čl. 10d odst. 3. O povolenky je možno požádat v případě, že z důvodu omezeného přístupu k mezinárodním dluhovým trhům by projekt zaměřený na dekarbonizaci dodávek elektřiny na řeckých ostrovech jinak nebylo možné realizovat a že Evropská investiční banka (EIB) potvrdí finanční životaschopnost a socioekonomické přínosy projektu.“;

j) odstavec 10 se zrušuje;

k) v odstavci 11 se zrušují slova „s cílem dosáhnout toho, aby v roce 2027 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky“;

l) odstavce 12 až 18 se zrušují;

m) odstavec 20 se nahrazuje tímto:

„20. V případě potřeby se upraví úroveň bezplatných povolenek přidělených zařízením, jejichž provozní operace posuzované na základě klouzavého průměru za dva roky se zvýšily nebo poklesly o více než 15 % ve srovnání s úrovní původně použitou ke stanovení množství bezplatných povolenek pro příslušné období podle čl. 11 odst. 1. Tyto úpravy se provádějí odečtením povolenek od množství povolenek vyhrazených podle odstavce 7 tohoto článku nebo případně přičtením povolenek k tomuto množství.“;

n) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„21. K zajištění účinného, nediskriminačního a jednotného uplatňování úprav a prahové hodnoty podle odstavce 20 tohoto článku a za účelem zabránění jakékoli nepřiměřené administrativní zátěži a předcházení manipulaci s úpravami přidělování nebo jejich zneužívání může Komise přijímat prováděcí akty, které stanoví další opatření pro tyto úpravy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.“

15) Články 10b a 10c se nahrazují tímto:

„Článek 10b

Přechodná opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví vysokou energetickou náročností v případě úniku uhlíku

1. Za ohrožené únikem uhlíku se považují odvětví a pododvětví, u nichž součin intenzity jejich obchodu se třetími zeměmi, definované jako součet celkové hodnoty vývozu do třetích zemí a hodnoty dovozu ze třetích zemí vydělený celkovým objemem trhu za Evropský hospodářský prostor (roční obrat spolu s celkovým dovozem ze třetích zemí), a intenzity jejich emisí měřené v kg CO₂ vydělené jejich hrubou přidanou hodnotou (v EUR) přesahuje 0,2. Takovým odvětvím a pododvětvím se přidělují bezplatné povolenky na období do roku 2030 ve výši 100 % množství určeného podle článku 10a.

2. Odvětví a pododvětví, u nichž je součin intenzity jejich obchodu se třetími zeměmi a intenzity jejich emisí vyšší než 0,15, mohou být zahrnuta do skupiny uvedené v odstavci 1 s využitím údajů za roky 2014 až 2016 na základě kvalitativního posouzení a těchto kritérií:

- a) rozsah, v jakém mohou jednotlivá zařízení v dotčeném odvětví nebo pododvětví snížit úroveň emisí nebo spotřebu elektřiny;
- b) současné i předpokládané vlastnosti trhu, případně včetně společné referenční ceny;
- c) ziskové marže jako potenciální ukazatel rozhodnutí o dlouhodobých investicích nebo o přemístění, se zohledněním změn výrobních nákladů souvisejících se snižováním emisí.

3. Odvětví a pododvětví, jež nepřekračují prahovou hodnotu uvedenou v odstavci 1, avšak jejich intenzita emisí měřená v kg CO₂ vydělená jejich hrubou přidanou hodnotou (v EUR) přesahuje 1,5, se posuzují rovněž na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4). Komise zveřejňuje výsledky tohoto posouzení.

V průběhu tří měsíců od zveřejnění podle prvního pododstavce mohou odvětví a pododvětví uvedená ve zmíněném pododstavci požádat Komisi buď o kvalitativní posouzení ohrožení únikem uhlíku na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4), nebo o posouzení na základě klasifikace zboží používané pro statistické účely v odvětví průmyslové produkce v Unii na úrovni osmimístného číselného kódu (PRODCOM). K tomuto účelu odvětví a pododvětví předloží spolu s žádostí řádně odůvodněné, úplné a nezávisle ověřené údaje, které Komisi umožní provést posouzení.

Pokud si určité odvětví nebo pododvětví zvolí, že bude posuzováno na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4), může být zahrnuto do skupiny uvedené v odstavci 1 na základě kritérií podle odst. 2 písm. a), b) a c). Pokud si určité odvětví nebo pododvětví zvolí, že bude posuzováno na úrovni osmimístného číselného kódu (PRODCOM), zahrne se do skupiny uvedené v odstavci 1, jestliže na této úrovni bude překročena prahová hodnota 0,2 uvedená v odstavci 1.

Odvětví a pododvětví, pro něž se množství přidělených bezplatných povolenek vypočítává na základě hodnot referenčních úrovní uvedených v čl. 10a odst. 2 čtvrtém pododstavci, mohou rovněž požádat o to, aby byla posuzována v souladu se třetím pododstavcem tohoto odstavce.

Odchylně od odstavců 1 a 2 může členský stát do 30. června 2018 požádat, aby určité odvětví nebo pododvětví uvedené v příloze rozhodnutí Komise 2014/746/EU (*), pokud jde o klasifikace na úrovni šestimístného nebo osmimístného číselného kódu (PRODCOM), bylo považováno za zahrnuté do skupiny uvedené v odstavci 1. Každá taková žádost je zvažována pouze tehdy, pokud dožadující členský stát prokáže, že uplatnění této odchylky je odůvodněno na základě řádně doložených, úplných, ověřených a auditovaných údajů za pět posledních let poskytnutých dotčeným odvětvím nebo pododvětvím, a pokud do své žádosti zahrne veškeré příslušné informace. Na základě těchto údajů se dotčené odvětví nebo pododvětví zařadí podle těch klasifikací, u nichž se v rámci heterogenního čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4) prokáže, že mají podstatně vyšší intenzitu obchodu a emisí na úrovni šestimístného nebo osmimístného číselného kódu (PRODCOM), která překračuje prahovou hodnotu stanovenou v odstavci 1.

4. Ostatní odvětví a pododvětví se považují za schopná přenést více nákladů na povolenky do cen produktů a množství povolenek, které jsou jim přidělovány bezplatně, odpovídá 30 % množství určeného podle článku 10a. Není-li v rámci přezkumu podle článku 30 rozhodnuto jinak, množství bezplatných povolenek přidělovaných jiným odvětvím a pododvětvím, s výjimkou dálkového vytápění, se po roce 2026 snižuje vždy o stejné množství tak, aby v roce 2030 nebyly přiděleny žádné bezplatné povolenky.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijmout do 31. prosince 2019 akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o vymezení odvětví a pododvětví považovaných za odvětví nebo pododvětví vystavená riziku úniku uhlíku, jak je uvedeno v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku, pro činnosti na úrovni čtyřmístného číselného kódu (kód NACE-4) ve vztahu k odstavci 1 tohoto článku, na základě údajů za tři poslední dostupné kalendářní roky.

Článek 10c

Možnost přechodného přidělování bezplatných povolenek pro modernizaci odvětví energetiky

1. Odchylně od čl. 10a odst. 1 až 5 mohou členské státy, které měly v roce 2013 HDP na obyvatele v tržních cenách (v EUR) nižší než 60 % průměru Unie, přechodně přidělovat bezplatné povolenky zařízením na výrobu elektřiny za účelem modernizace, diverzifikace a udržitelné transformace odvětví energetiky. Podporované investice jsou v souladu s přechodem k bezpečnému a udržitelnému nízkouhlíkovému hospodářství, jakož i s cíli rámce politiky Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a s dlouhodobými cíli vyjádřenými v Pařížské dohodě. Platnost odchylky stanovené v tomto odstavci skončí dne 31. prosince 2030.

2. Pro projekty s celkovou částkou investic přesahující 12,5 milionu EUR uspořádá dotčený členský stát za účelem výběru investic, jež budou financovány pomocí bezplatných povolenek, soutěžní nabídkové řízení, které proběhne v období let 2021 až 2030 formou jednoho nebo více kol. Toto soutěžní nabídkové řízení:

- a) splňuje zásady transparentnosti, nediskriminace, rovného zacházení a řádného finančního řízení;
- b) zajistí, aby byly k podávání nabídek způsobilé pouze projekty, které přispívají k diverzifikaci skladby energií a zdrojů dodávek, nezbytné restrukturalizaci, environmentálnímu zlepšení a dovybavení infrastruktury, čistým technologiím, jako jsou technologie v oblasti obnovitelných zdrojů energie, nebo k modernizaci odvětví výroby energie, jako je účinné a udržitelné dálkové vytápění, a odvětví přenosu a rozvodu energie;
- c) definuje jasná, objektivní, transparentní a nediskriminační kritéria výběru pro sestavení pořadí projektů, aby se zajistilo, že budou vybrány pouze projekty, které:
 - i) na základě analýzy nákladů a přínosů zajišťují čistý pozitivní zisk z hlediska snížení emisí a, s ohledem na rozsah projektu, dosáhnou předem stanovené významné úrovně snížení emisí CO₂;
 - ii) jsou doplňující, jasně odpovídají potřebám výměny a modernizace a nezpůsobí v důsledku tržních mechanismů zvýšení poptávky po energii;
 - iii) nabízejí nejlepší výsledky vzhledem k vynaloženým finančním prostředkům; a
 - iv) nepřispívají k finanční životaschopnosti výroby elektřiny s vysokou intenzitou emisí ani ji nezlepšují, ani nezvyšují závislost na fosilních palivech s vysokou intenzitou emisí.

Odchylně od čl. 10 odst. 1, a aniž by byla dotčena poslední věta odstavce 1 tohoto článku, jestliže je určitá investice vybraná prostřednictvím soutěžního nabídkového řízení zrušena nebo není dosaženo zamýšlených výsledků, lze vyhrazené povolenky prostřednictvím jednoho dalšího kola soutěžního nabídkového řízení nejdříve jeden rok poté využít k financování jiných investic.

Každý členský stát, který hodlá použít dobrovolné přechodné přidělování bezplatných povolenek k modernizaci odvětví energetiky, zpřístupní do 30. června 2019 podrobný vnitrostátní rámec pro soutěžní nabídkové řízení včetně plánovaného počtu kol podle prvního pododstavce a kritéria výběru k veřejnému připomínkovému řízení.

Nejsou-li investice s hodnotou nižší než 12,5 milionu EUR, jež mají být podporovány bezplatnými povolenkami, vybrány na základě soutěžního nabídkového řízení uvedeného v tomto odstavci, vybere členský stát projekty na základě objektivních a transparentních kritérií. Výsledky tohoto výběrového řízení se zveřejní k veřejnému připomínkovému řízení. Dotčený členský stát na tomto základě do 30. června 2019 vytvoří, zveřejní a předloží Komisi seznam investic. V případě, že se v rámci těchto zařízení provádí více než jedna investice, pro účely zjištění, zda je či není překročena prahová hodnota 12,5 milionu EUR, se tyto investice posuzují jako celek, s výjimkou případů, kdy jsou tyto investice samostatně technicky nebo finančně životaschopné.

3. Hodnota zamýšlených investic musí být přinejmenším rovna tržní hodnotě bezplatně přidělených povolenek při současném zohlednění potřeby omezit přímo související zvýšení cen. Tržní hodnota odpovídá průměrné ceně povolenek na společné dražební platformě v předchozím kalendářním roce. Využitím bezplatně přidělených povolenek lze podpořit až 70 % příslušných nákladů investice za předpokladu, že zbývající náklady jsou financovány soukromoprávními subjekty.

4. Množství přechodně přidělených bezplatných povolenek se odečte od množství povolenek, které by jinak členský stát vydal. Celkové množství bezplatných povolenek nepřesáhne 40 % povolenek, které dotčený členský stát obdrží v období let 2021 až 2030 podle čl. 10 odst. 2 písm. a), rozložených v uvedeném období do stejných ročních objemů.

5. V případě, že v souladu s čl. 10d odst. 4 využívá členský stát povolenky rozdělené na účely solidarity, růstu a propojení v Unii podle čl. 10 odst. 2 písm. b), může tento členský stát odchýlně od odstavce 4 tohoto článku využít pro přechodné přidělování bezplatných povolenek celkem až 60 % povolenek, které obdrží v období let 2021 až 2030 podle čl. 10 odst. 2 písm. a), s využitím odpovídajícího množství povolenek rozdělených v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b).

Veškeré povolenky, které nebudou podle tohoto článku přiděleny do roku 2020, mohou být přiděleny v období let 2021 až 2030 na investice vybrané prostřednictvím soutěžního nabídkového řízení uvedeného v odstavci 2, pokud dotčený členský stát do 30. září 2019 neinformuje Komisi o svém záměru nepřidělit některé nebo veškeré tyto povolenky v období let 2021 až 2030 a o množství povolenek, které se namísto toho budou dražit v roce 2020. V případě, že tyto povolenky budou přiděleny v období let 2021 až 2030, odpovídající množství povolenek se vezme v úvahu pro účely uplatnění 60 % omezení stanoveného v prvním pododstavci tohoto odstavce.

6. Podmínkou přidělení povolenek provozovatelům je prokázat, že investice vybraná podle pravidel soutěžního nabídkového řízení byla provedena. V případě, že určitá investice vede k navýšení kapacity výroby elektřiny, dotčený provozovatel rovněž prokáže, že jím samotným nebo jiným přidruženým provozovatelem bude do zahájení provozu navýšené kapacity vyražena z provozu odpovídající kapacita na výrobu elektřiny s vyšší intenzitou emisí.

7. Členské státy požadují, aby výrobci elektřiny a provozovatelé sítí, kteří mají z přidělování prospěch, podali každý rok do 28. února zprávu o provádění svých vybraných investic, včetně bilance množství přidělených bezplatných povolenek a vzniklých výdajů na investice a typů podpořených investic. Členské státy o tom podávají zprávy Komisi a Komise tyto zprávy zveřejní.

(*) Rozhodnutí Komise 2014/746/EU ze dne 27. října 2014, kterým se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES sestavuje na období 2015–2019 seznam odvětví a pododvětví, u nichž se má za to, že jim hrozí značné riziko úniku uhlíku (Úř. věst. L 308, 29.10.2014, s. 114).“

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10d

Modernizační fond

1. Na období let 2021 až 2030 se zřizuje fond na podporu investic navržených přijímajícími členskými státy, včetně financování malých investičních projektů, do modernizace energetických soustav a zlepšení energetické účinnosti v členských státech, které měly v roce 2013 HDP na obyvatele v tržních cenách nižší než 60 % průměru Unie (dále jen „modernizační fond“). Modernizační fond je financován z dražeb povolenek, jak je stanoveno v článku 10.

Podporované investice jsou v souladu s cíli této směrnice, jakož i s cíli rámce politiky Unie v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a s dlouhodobými cíli vyjádřenými v Pařížské dohodě. Z modernizačního fondu se neposkytuje žádná podpora na zařízení na výrobu elektřiny využívající tuhá fosilní paliva, s výjimkou účinného a udržitelného dálkového vytápění v členských státech, které měly v roce 2013 HDP na obyvatele v tržních cenách nižší než 30 % průměru Unie, za předpokladu, že na investice podle článku 10c, které nezahrnují tuhá fosilní paliva, je použito takové množství povolenek, které má alespoň rovnocennou hodnotu.

2. Alespoň 70 % finančních prostředků z modernizačního fondu se použije na podporu investic do výroby a využívání elektřiny z obnovitelných zdrojů, zlepšení energetické účinnosti s výjimkou energetické účinnosti související s výrobou energie využívající tuhá fosilní paliva, do skladování energie a modernizace energetických soustav včetně sítí dálkového vytápění, sítí pro distribuci elektřiny a rozšíření propojení mezi členskými státy, jakož i na podporu spravedlivé transformace v regionech závislých na uhlíku v přijímajících členských státech, konkrétně na podporu přemístění pracovníků na nová pracovní místa, rekvalifikace a zvyšování kvalifikace pracovníků, vzdělávání, iniciativy v oblasti hledání zaměstnání a nově zakládaných podniků, a to v dialogu se sociálními partnery. Způsobitelné jsou rovněž investice do energetické účinnosti v oblasti dopravy, budov, zemědělství a nakládání s odpady.

3. Modernizační fond působí v rámci odpovědnosti přijímajících členských států. EIB zajistí, aby se povolenky dražily v souladu se zásadami a postupy stanovenými v čl. 10 odst. 4, a je odpovědná za správu výnosů. EIB postoupí výnosy členským státům na základě rozhodnutí Komise o jejich vyplacení, pokud je toto vyplacení na investice v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, nebo, v případě že investice nespádají do oblastí uvedených v odstavci 2 tohoto článku, pokud je v souladu s doporučeními investičního výboru. Komise přijme rozhodnutí včas. Výnosy se v souladu s odstavci 6 až 12 tohoto článku rozdělí mezi členské státy na základě podílů stanovených v příloze IIb.

4. Každý dotčený členský stát může využít celkové množství bezplatných povolenek přidělených podle čl. 10c odst. 4 nebo část těchto povolenek a množství povolenek přidělených na účely solidarity, růstu a propojení v Unii v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b) nebo část tohoto množství v souladu s článkem 10d na podporu investic v rámci modernizačního fondu, čímž se zvýší objem zdrojů přidělených danému členskému státu. Dotčený členský stát do 30. září 2019 oznámí Komisi, jaké množství povolenek použije v souladu s čl. 10 odst. 2 písm. b), článkem 10c a článkem 10d.

5. Zřizuje se investiční výbor modernizačního fondu. Investiční výbor je tvořen jedním zástupcem z každého přijímajícího členského státu, Komise a EIB a třemi zástupci zvolenými ostatními členskými státy na dobu pěti let. Výboru předsedá zástupce Komise. Zasedání výboru se jako pozorovatel může účastnit jeden zástupce z každého členského státu, který není členem investičního výboru.

Investiční výbor funguje transparentně. Složení investičního výboru, životopisy a prohlášení o zájmech jeho členů jsou zpřístupněny veřejnosti a v případě potřeby aktualizovány.

6. Přijímající členský stát rozhodne o financování určité investice ze svého podílu v modernizačním fondu až poté, co daný investiční projekt předloží investičnímu výboru a EIB. V případech, kdy EIB potvrdí, že daná investice spadá do oblastí uvedených v odstavci 2, může členský stát přistoupit k financování investičního projektu ze svého podílu.

V případech, kdy investice do modernizace energetických soustav, u níž je navrženo financování z modernizačního fondu, nespádá do oblastí uvedených v odstavci 2, posoudí investiční výbor technickou a finanční proveditelnost dané investice, včetně snížení emisí, kterého dosáhne, a vydá doporučení o financování dané investice z modernizačního fondu. Investiční výbor zajistí, aby veškeré investice týkající se dálkového vytápění dosahovaly podstatného zlepšení v oblasti energetické účinnosti a snižování emisí. Uvedené doporučení může zahrnovat návrhy týkající se vhodných nástrojů financování. Prostředky z modernizačního fondu lze podpořit až 70 % příslušných nákladů investice, která nespádá do oblastí uvedených v odstavci 2, za předpokladu, že zbývající náklady jsou financovány soukromoprávními subjekty.

7. Investiční výbor usiluje o to, aby svá doporučení přijímal na základě shody. Není-li investiční výbor schopen rozhodnout ve lhůtě stanovené předsedou na základě shody, přijímá rozhodnutí prostou většinou.

Pokud zástupce EIB financování určité investice nepodpoří, doporučení je přijato, pouze pokud v jeho prospěch hlasuje dvoutřetinová většina všech členů. V tomto případě není oprávněn hlasovat ani zástupce členského státu, v němž má být investice realizována, ani zástupce EIB. Tento pododstavec se nevztahuje na projekty malého rozsahu financované prostřednictvím půjček od národní podpůrné banky nebo prostřednictvím grantů přispívajících k provádění vnitrostátního programu, který slouží konkrétním cílům, jež jsou v souladu s cíli modernizačního fondu, za předpokladu, že v daném programu není použito více než 10 % podílu členského státu stanoveného v příloze IIb.

8. Jakékoli akty nebo doporučení EIB nebo investičního výboru podle odstavců 6 a 7 musí být učiněny včas a obsahovat důvody, na nichž jsou založeny. Tyto akty a doporučení se zveřejní.

9. Přijímající členské státy odpovídají za sledování provádění s ohledem na vybrané projekty.
10. Přijímající členské státy podávají každoročně Komisi zprávu o investicích financovaných modernizačním fondem. Tato zpráva se zveřejní a obsahuje:
- a) informace o financovaných investicích podle přijímajícího členského státu;
 - b) posouzení přidané hodnoty dosažené investicí z hlediska energetické účinnosti nebo modernizace energetické soustavy.
11. Investiční výbor podává každoročně Komisi zprávu o zkušenostech s hodnocením investic. Komise do 31. prosince 2024 provede přezkum oblastí pro projekty uvedených v odstavci 2 a základu, ze kterého při svých doporučeních vychází investiční výbor, přičemž zohlední zjištění investičního výboru.
12. Komise přijímá prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla týkající se fungování modernizačního fondu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.“

17) V článku 11 odst. 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Seznam zařízení, na která se tato směrnice bude vztahovat po dobu pěti let počínaje dnem 1. ledna 2021, se předloží do 30. září 2019 a seznamy pro následující pětiletá období se poté předkládají každých pět let. Každý seznam obsahuje informace o výrobní činnosti, tocích tepla a plynů, výrobě elektřiny a produkci emisí na úrovni dílčích zařízení za pět kalendářních let předcházejících jeho předložení. Bezplatné povolenky se vydávají pouze zařízením, v souvislosti s nimiž jsou tyto informace poskytnuty.“

18) V článku 11a se zrušují odstavce 8 a 9.

19) V článku 11b se zrušuje odstavec 7.

20) V čl. 12 odst. 4 se doplňují nové věty, které znějí:

„Členské státy mohou v případě uzavření kapacity na výrobu elektřiny na svém území z důvodu dodatečných vnitrostátních opatření zrušit povolenky z celkového množství povolenek, které mají dražit podle čl. 10 odst. 2, až do množství odpovídajícího průměrnému množství ověřených emisí daného zařízení za období pěti let předcházejících jeho uzavření. Dotčený členský stát informuje Komisi o takovém zamýšleném uzavření v souladu s akty v přenesené pravomoci přijatými podle čl. 10 odst. 4.“

21) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Platnost povolenek

Povolenky vydané po 1. lednu 2013 včetně zůstávají v platnosti na dobu neurčitou. Povolenky vydané po 1. lednu 2021 včetně obsahují označení, které uvádí, ve kterém desetiletém období počínaje 1. lednem 2021 byly vydány, a platí pro emise počínaje prvním rokem daného období.“

22) V článku 14 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komise přijímá prováděcí akty týkající se podrobné úpravy monitorování a vykazování emisí a případně také údajů ve vztahu k činnostem uvedeným v příloze I a o monitorování a vykazování údajů o tunokilometrech pro účely podání žádosti podle článku 3e nebo 3f, které jsou založeny na zásadách monitorování a vykazování stanovených v příloze IV a na požadavcích stanovených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty rovněž určí potenciál globálního oteplování každého skleníkového plynu v požadavcích na monitorování a vykazování emisí daného plynu.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.“

23) V článku 15 se třetí, čtvrtý a pátý pododstavec nahrazují tímto:

„Komise přijímá prováděcí akty týkající se ověřování emisních výkazů na základě zásad uvedených v příloze V a prováděcí akty týkající se akreditace ověřovatelů a dohledu nad nimi. Komise může rovněž přijímat prováděcí akty týkající se ověřování zpráv předkládaných provozovateli letadel podle čl. 14 odst. 3 a žádostí podle článků 3e a 3f, včetně postupů ověřování, které mají používat ověřovatelé. Upřesní podmínky akreditace, odnímání akreditací, vzájemné uznávání akreditací a vzájemné ověřování akreditačních orgánů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.“

24) V článku 16 se odstavec 12 nahrazuje tímto:

„12. Komise přijímá prováděcí akty týkající se podrobných pravidel postupů podle tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 22a odst. 2.“

25) V článku 19 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o stanovení všech nezbytných požadavků týkajících se registru Unie pro obchodovací období počínající dnem 1. ledna 2013 a následující období v podobě standardizovaných elektronických databází obsahujících společné datové prvky ke sledování vydávání, držení, převádění a případně rušení povolenek, jakož i za účelem zajištění přístupu veřejnosti a případně důvěrnosti. Tyto akty v přenesené pravomoci zahrnou také ustanovení, jejichž cílem je uvést v platnost pravidla o vzájemném uznávání povolenek v dohodách o propojení systémů obchodování s emisemi.“

26) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se čtvrtá věta nahrazuje tímto:

„Zpráva se vypracuje na základě dotazníku nebo osnovy, které přijme Komise formou prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 22a odst. 2.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Každé tři roky je ve zprávě uvedené v odstavci 1 věnována zvláštní pozornost také rovnocenným opatřením přijatým pro malá zařízení, jež jsou z EU ETS vyňata. Otázka rovnocenných opatření přijatých pro malá zařízení se také posoudí v rámci výměny informací uvedené v odstavci 3.“

27) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 s cílem pozměnit případně přílohy této směrnice s výjimkou příloh I, IIa a IIb s ohledem na zprávy uvedené v článku 21 a na zkušenosti s uplatňováním této směrnice. Přílohy IV a V lze měnit s cílem zlepšit monitorování, vykazování a ověřování emisí.“

28) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený článkem 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise návrh prováděcího aktu nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

29) Článek 23 se nahrazuje tímto:

„Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1 a 8, čl. 10b odst. 5, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1 a článku 28c je Komisi svěřena na dobu neurčitou ode dne 8. dubna 2018.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedeně v čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1 a 8, čl. 10b odst. 5, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1 a článku 28c kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 3d odst. 3, čl. 10 odst. 4, čl. 10a odst. 1 a 8, čl. 10b odst. 5, čl. 19 odst. 3, článku 22, čl. 24 odst. 3, čl. 24a odst. 1, čl. 25a odst. 1 a článku 28c vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

30) Článek 24 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Od roku 2008 mohou členské státy používat obchodování s povolenkami na emise v souladu s touto směrnicí pro činnosti a skleníkové plyny, které nejsou uvedeny v příloze I, s přihlédnutím ke všem příslušným kritériím, zejména vlivům na vnitřní trh, možným narušením hospodářské soutěže, ekologické vyváženosti EU ETS a spolehlivosti plánovaného systému monitorování a vykazování, pokud zahrnutí těchto činností a skleníkových plynů schválí Komise, v souladu s akty v přenesené pravomoci, které má Komise pravomoc přijímat v souladu s článkem 23.“;

b) v odstavci 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23, pokud jde o doplnění této směrnice za tímto účelem.“

31) Článek 24a se mění takto:

a) v odstavci 1 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„1. Kromě zahrnutí uvedeného v článku 24 může Komise přijmout opatření k vydávání povolenek nebo kreditů ve vztahu k projektům, které spravují členské státy a kterými se snižují emise skleníkových plynů, na něž se nevztahuje EU ETS.

Taková opatření musí být v souladu s akty přijatými podle bývalého čl. 11b odst. 7 ve znění před 8. dubnem 2018. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o stanovení postupu, který se má použít.“;

b) odstavec 2 se zrušuje.

32) V článku 25 se zrušuje odstavec 2.

33) V čl. 25a odst. 1 se první a druhý pododstavec nahrazují tímto:

„Pokud třetí země přijme opatření na snížení dopadu letů odlétajících z této třetí země a přistávajících v Unii na změnu klimatu, Komise po konzultaci s danou třetí zemí a členskými státy v rámci výboru uvedeného v čl. 22a odst. 1 zváží dostupné možnosti s cílem zajistit optimální součinnost mezi EU ETS a opatřeními dané země.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 s cílem pozměnit přílohu I této směrnice za účelem vyloučení letů přilétajících z dotčené třetí země z činností v oblasti letectví uvedených v příloze I nebo za účelem jakýchkoli dalších změn, jež se týkají činností v oblasti letectví uvedených v příloze I, s výjimkou změn týkajících se oblasti působnosti, které jsou vyžadovány na základě dohody uzavřené podle článku 218 Smlouvy o fungování Evropské unie.“

34) V čl. 27 odst. 3 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Každé takové zařízení zůstává v EU ETS po zbytek období uvedeného v čl. 11 odst. 1, během kterého bylo do systému opět zařazeno.“

35) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 27a

Nepovinné vyřazení zařízení produkujících méně než 2 500 tun emisí

1. Členské státy mohou z EU ETS vyloučit zařízení, jejichž emise vykázané příslušnému orgánu dotčeného členského státu představují méně než 2 500 tun ekvivalentu oxidu uhličitého, vyjma emisí z biomasy, a to každý rok během tří let předcházejících oznámení podle písmene a), za předpokladu, že dotčený členský stát:

- a) oznámí Komisi každé takové zařízení, a to před předložením seznamu zařízení podle čl. 11 odst. 1 nebo nejpozději při jeho předložení Komisi;
- b) potvrdí, že byla přijata zjednodušená opatření pro monitorování s cílem zhodnotit, zda kterékoli ze zařízení vypustilo v kterémkoli kalendářním roce 2 500 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, vyjma emisí z biomasy;
- c) potvrdí, že pokud kterékoli zařízení vypustí v kterémkoli kalendářním roce 2 500 tun ekvivalentu oxidu uhličitého nebo více, vyjma emisí z biomasy, bude toto zařízení opět zařazeno do EU ETS; a
- d) zpřístupní veřejnosti informace uvedené v písmenech a), b) a c).

2. V případě, že je zařízení opět zařazeno do EU ETS podle odst. 1 písm. c) tohoto článku, poskytnou se veškeré povolenky přidělené podle článku 10a od roku jeho opětovného zařazení. Povolenky přidělené tomuto zařízení se odečtou od množství, které má podle čl. 10 odst. 2 vydražit členský stát, v němž se dané zařízení nachází.

3. Členské státy mohou rovněž vyřadit z EU ETS rezervní či záložní jednotky, které nebyly v provozu alespoň 300 hodin ročně v každém ze tří let předcházejících oznámení podle odst. 1 písm. a), a to za stejných podmínek, jaké jsou stanovené v odstavcích 1 a 2.“

36) Článek 28c se nahrazuje tímto:

„Článek 28c

Ustanovení pro monitorování, vykazování a ověřování za účelem provádění celosvětového tržního opatření

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 23 za účelem doplnění této směrnice, pokud jde o náležité monitorování, vykazování a ověřování emisí pro účely provádění celosvětového tržního opatření ICAO na všech trasách, na něž se vztahuje. Tyto akty v přenesené pravomoci musí být založeny na příslušných nástrojích přijatých organizací ICAO, nesmí způsobit žádné narušení hospodářské soutěže, musí být v souladu se zásadami obsaženými v aktech uvedených v čl. 14 odst. 1 a musí zajišťovat, aby byly předkládané zprávy o emisích ověřeny v souladu se zásadami a kritérii ověřování stanovenými v článku 15.“

37) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Přezkum s ohledem na provádění Pařížské dohody a na rozvoj trhů s uhlíkem v jiných velkých ekonomikách

1. Tato směrnice podléhá přezkumu s ohledem na vývoj mezinárodní situace a úsilí vynaložené za účelem dosažení dlouhodobých cílů Pařížské dohody.
2. Opatření k podpoře vybraných průmyslových odvětví s vysokou energetickou náročností, u nichž může dojít k úniku uhlíku podle článků 10a a 10b, jsou rovněž přezkoumávána v souvislosti s politickými opatřeními v oblasti klimatu v jiných velkých ekonomikách. V této souvislosti Komise rovněž zváží, zda by opatření ve vztahu ke kompenzaci nepřímých nákladů měla být dále harmonizována.
3. Komise podává Evropskému parlamentu a Radě zprávy v souvislosti s každým globálním hodnocením dohodnutým v rámci Pařížské dohody, zejména pokud jde o potřebu dalších politik a opatření Unie s ohledem na nezbytné snižování emisí skleníkových plynů ze strany Unie a jejích členských států, a to též ve vztahu k lineárnímu faktoru uvedenému v článku 9. Je-li to vhodné, může Komise předložit Evropskému parlamentu a Radě návrhy na změnu této směrnice.
4. Komise do 1. ledna 2020 předloží aktualizovanou analýzu dopadů letectví nesouvisejících s CO₂, ke které případně připojí návrh, jak tyto dopady nejlépe řešit.“

38) V příloze IIa směrnice 2003/87/ES se zrušují položky pro Belgie, Itálii, Lucembursko a Švédsko.

39) Příloha IIb směrnice 2003/87/ES se nahrazuje zněním uvedeným v příloze I této směrnice.

40) Příloha IV směrnice 2003/87/ES se mění v souladu s přílohou II této směrnice.

Článek 2

Změny rozhodnutí (EU) 2015/1814

Článek 1 rozhodnutí (EU) 2015/1814 se mění takto:

1) v odst. 5 prvním pododstavci se doplňuje nová věta, která zní:

„Odchylně od první a druhé věty se do 31. prosince 2023 procentní podíly a 100 milionů povolenek uvedených ve zmíněných větách zdvojnásobí.“;

2) vkládá se nový odstavec, který zní:

„5a. Pokud není při prvním přezkumu provedeném v souladu s článkem 3 rozhodnuto jinak, od roku 2023 již povolenky držené v rezervě v množství přesahujícím celkový počet povolenek vydražených v předcházejícím roce nejsou platné.“

Článek 3

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 9. října 2019. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Odchylně od prvního pododstavce uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s povinnostmi týkajícími se zveřejňování a vykazování obsaženými v čl. 1 bodě 14 písm. f) této směrnice, které upravuje čl. 10a odst. 6 směrnice 2003/87/ES, do 31. prosince 2018.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních a správních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Přechodná ustanovení

Při plnění své povinnosti stanovené v čl. 3 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice členské státy zajistí, aby jejich vnitrostátní právní a správní předpisy, jimiž se provádí článek 10, čl. 10a odst. 4 až 7, čl. 10a odst. 8 první a druhý pododstavec, čl. 10a odst. 12 až 18, článek 10c a čl. 11a odst. 8 a 9 směrnice 2003/87/ES a přílohy IIa a IIb uvedené směrnice, ve znění platném k 19. březnu 2018, zůstaly v platnosti do 31. prosince 2020. Seznam uvedený v příloze rozhodnutí 2014/746/EU zůstává v platnosti do 31. prosince 2020.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 14. března 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

PŘÍLOHA I

Příloha IIb směrnice 2003/87/ES se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA IIb

ROZDĚLENÍ PROSTŘEDKŮ Z MODERNIZAČNÍHO FONDU DO 31. PROSINCE 2030

Podíl v rámci modernizačního fondu

Bulharsko	5,84 %
Česká republika	15,59 %
Estonsko	2,78 %
Chorvatsko	3,14 %
Lotyšsko	1,44 %
Litva	2,57 %
Maďarsko	7,12 %
Polsko	43,41 %
Rumunsko	11,98 %
Slovensko	6,13 %.“

PŘÍLOHA II

V příloze IV části A směrnice 2003/87/ES se odstavec ve čtvrtém bodě nazvaném „Monitorování emisí jiných skleníkových plynů“ nahrazuje tímto:

„Používají se normalizované nebo zavedené metody, které byly vypracovány Komisí ve spolupráci se všemi zainteresovanými stranami a přijaty v souladu s postupem uvedeným v čl. 14 odst. 1.“

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/411**ze dne 14. března 2018,****kteřou se mění směrnice (EU) 2016/97, pokud jde o lhůtu použitelnosti prováděcích opatření členských států****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 53 odst. 1 a článek 62 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ⁽²⁾ harmonizuje vnitrostátní předpisy týkající se distribuce produktů pojištění a zajištění a pojistných produktů s investiční složkou zprostředkovateli pojištění a pojišťovnami, jakož i jejich zaměstnanci, a zprostředkovateli doplňkového pojištění v Unii.
- (2) Podle čl. 42 odst. 1 směrnice (EU) 2016/97 mají členské státy uvést v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s uvedenou směrnicí do 23. února 2018.
- (3) Dne 21. září 2017 přijala Komise nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2017/2358 ⁽³⁾ a (EU) 2017/2359 ⁽⁴⁾, kterými se doplňuje směrnice (EU) 2016/97.
- (4) Ve svých rozhodnutích nevznést vůči nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2017/2358 a (EU) 2017/2359 námitky vyzval Evropský parlament Komisi, aby přijala legislativní návrh, který jako lhůtu použitelnosti právních a správních předpisů nezbytných pro dodržení souladu se směrnicí (EU) 2016/97 stanoví 1. říjen 2018, a nikoli 23. únor 2018. Evropský parlament zdůvodnil tuto žádost zdůrazněním potřeby poskytnout pojišťovnám a distributorům pojištění více času, aby se lépe připravili na správné a účinné provádění směrnice (EU) 2016/97 a provedli technické a organizační změny nezbytné pro dosažení souladu s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2017/2358 a (EU) 2017/2359.
- (5) Směrnice (EU) 2016/97 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (6) S ohledem na velmi krátkou dobu, jež zbývá do dne uvedení vnitrostátních právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí (EU) 2016/97 v účinnost, a aby byla zajištěna právní jistota a nedošlo k možnému narušení trhu, měla by tato směrnice vstoupit v platnost co nejdříve a být použitelná se zpětnou působností ode dne 23. února 2018.
- (7) V tomto případě je tudíž rovněž opodstatněné uplatnit výjimku v případě naléhavosti stanovenou v článku 4 Protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie,

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 1. března 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 9. března 2018.

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97 ze dne 20. ledna 2016 o distribuci pojištění (Úř. věst. L 26, 2.2.2016, s. 19).

⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2358 ze dne 21. září 2017, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97, pokud jde o požadavky na dohled nad produktem a jeho řízení vztahující se na pojišťovny a distributory pojištění (Úř. věst. L 341, 20.12.2017, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/2359 ze dne 21. září 2017, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/97, pokud jde o požadavky na informace a pravidla výkonu činnosti vztahující se na distribuci pojistných produktů s investiční složkou (Úř. věst. L 341, 20.12.2017, s. 8).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice (EU) 2016/97 se mění takto:

1) V čl. 42 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„1. Členské státy do 1. července 2018 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Členské státy použijí tyto předpisy nejpozději ode dne 1. října 2018.“

2) V článku 44 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Směrnice 2002/92/ES, ve znění směrnic uvedených v části A přílohy II této směrnice, se zrušuje s účinkem ode dne 1. října 2018, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy II této směrnice.“

Článek 2

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se se zpětnou působností ode dne 23. února 2018.

Článek 3

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 14. března 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/412

ze dne 14. března 2018,

kterým se mění rozhodnutí č. 466/2014/EU, kterým se poskytuje záruka EU za případné ztráty Evropské investiční banky z finančních operací na podporu investičních projektů mimo Unii

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 209 a 212 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mezinárodní společenství čelí bezprecedentní migrační a uprchlické krizi, která si vyžaduje solidaritu a efektivní mobilizaci finančních zdrojů a vyvolává potřebu konfrontovat a řešit stávající problémy společně. Je třeba, aby všechny zúčastněné strany spolupracovaly na uplatňování udržitelných střednědobých a dlouhodobých politik a efektivně využívaly stávající programy za účelem navrhování a podpory iniciativ, které přispívají k dosahování cílů udržitelného rozvoje v rámci OSN a k řešení politických, sociálních, ekonomických a environmentálních faktorů, jež představují hlavní příčiny migrace, mimo jiné včetně chudoby, nerovnosti, demografického růstu, nedostatku pracovních a ekonomických příležitostí, omezeného přístupu ke vzdělávání, nestability, konfliktů, změny klimatu a dlouhodobých důsledků nuceného vysídlení.
- (2) Přestože poskytování finančních prostředků na řešení hlavních příčin migrace je nanejvýš důležité, Unie je nadále plně odhodlána prosazovat politiky i v jiných oblastech představujících klíčovou strategickou prioritu, jak jsou uvedeny v Globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie.
- (3) Byl vytvořen nový, na výsledky orientovaný rámec partnerství se třetími zeměmi, který zohlední všechny unijní politiky a nástroje. Jako součást tohoto nového rámce partnerství vznikl unijní plán vnějších investic s cílem podporovat investice v regionech mimo Unii a zároveň přispívat k dosahování cílů udržitelného rozvoje v rámci OSN a řešit hlavní příčiny migrace. Dále by měl přispívat k naplňování cílů Agendy pro udržitelný rozvoj OSN 2030 a Pařížské dohody přijaté na základě Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (dále jen „Pařížská úmluva“), jakož i cílů dalších nástrojů pro financování vnější činnosti.
- (4) Dne 28. června 2016 schválila Evropská rada návrh Evropské investiční banky (EIB) na přispívání do plánu vnějších investic prostřednictvím iniciativy EIB na posílení odolnosti určené na podporu investic v zemích jižního sousedství a západního Balkánu.
- (5) Klíčovou součástí iniciativy EIB na posílení odolnosti je rozšíření – jak kvantitativní, tak kvalitativní – vnějšího úvěrového mandátu EIB. To by mělo EIB umožnit rychle přispívat k naplňování cílů plánu vnějších investic, zejména poskytováním dalšího financování pro příjemce v soukromém sektoru, za účelem přilákání soukromých investic a stimulování dlouhodobých investic.
- (6) Strategická rada Evropského fondu pro udržitelný rozvoj, v níž je EIB zastoupena, bude poskytovat pokyny ohledně doplňkovosti mezi iniciativou EIB na posílení odolnosti a složkami plánu vnějších investic v souladu se svým jednacím řádem a aniž jsou dotčena vnitřní pravidla EIB pro správu a řízení.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 8. února 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 27. února 2018.

- (7) Rozpočtová záruka na finanční operace prováděné mimo Unii (dále jen „záruka EU“) byla EIB poskytnuta rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 466/2014/EU ⁽¹⁾.
- (8) V souladu s rozhodnutím č. 466/2014/EU Komise ve spolupráci s EIB připravila zprávu o přezkumu v polovině období, v níž vyhodnotila provádění uvedeného rozhodnutí na základě nezávislého externího hodnocení.
- (9) Dlouhodobá ekonomická odolnost uprchlíků, migrantů, hostitelských a tranzitních společenství a společenství původu, jež představuje strategickou reakci na řešení hlavních příčin migrace, by měla být doplněna jako nový cíl podporovaný zárukou EU (dále jen „nový cíl“).
- (10) Operace podporované v rámci nového cíle by měly být odlišné od úsilí, jež Unie vyvíjí v oblasti ochrany hranic.
- (11) Aby mohl vnější zápůjční mandát reagovat na potenciální nadcházející výzvy a priority Unie a aby mohl naplňovat nový cíl, měl by být maximální strop pro finanční operace EIB se zárukou EU navýšen na 32 300 000 000 EUR.
- (12) V rámci obecného mandátu by měla být částka 1 400 000 000 EUR vyčleněna na projekty ve veřejném sektoru zaměřené na naplňování nového cíle.
- (13) V rámci nového zápůjčního mandátu pro soukromý sektor by měla být na projekty zaměřené na naplňování nového cíle v rámci maximálního zvýšeného stropu vyčleněna částka 2 300 000 000 EUR, na niž by se měla vztahovat komplexní záruka Unie.
- (14) Úspěch jednoho z hlavních cílů EIB v rámci vnějšího zápůjčního mandátu, kterým je zejména podpora rozvoje místního soukromého sektoru, a obzvláště podpora mikropodniků a malých a středních podniků, závisí na takových faktorech, jako je přístup malých a středních podniků k financování, úvěrům a technické pomoci, na podpoře podnikání a na úsilí zaměřeném na stimulaci přechodu od nestabilní neformální ekonomiky k ekonomice formální. V této souvislosti by měly finanční operace EIB usilovat o podporu malých investičních projektů realizovaných malými a středními podniky, jakož i o podporu investičních projektů v odlehklých venkovských oblastech a v souvislosti s úpravou pitné vody, likvidací odpadních vod a s energií z obnovitelných zdrojů.
- (15) Měla by se zajistit doplňkovost a koordinace s unijními iniciativami, které řeší hlavní příčiny migrace, včetně podpory Unie zaměřené na udržitelnou reintegraci navrátilivších se migrantů v zemích původu.
- (16) Podle Pařížské dohody by se EIB měla snažit udržet vysokou úroveň operací souvisejících se změnou klimatu, jejichž objem by měl představovat nejméně 25 % celkového objemu finančních operací EIB mimo Unii. Finanční operace EIB, na které se vztahuje rozhodnutí č. 466/2014/EU, by měly být v souladu s dosažením cíle, aby do roku 2020 alespoň 35 % celkových finančních operací EIB směřovalo do rozvíjejících se ekonomik a rozvojových zemí mimo Unii. EIB by měla zohlednit závěry Evropské rady ze dne 22. května 2013 o postupném rušení dotací, které mají nepříznivý vliv na životní prostředí nebo na hospodářství, včetně dotací na fosilní paliva.
- (17) Riziko pro souhrnný rozpočet Unie související s finančními operacemi EIB v rámci zápůjčního mandátu pro soukromý sektor by mělo být oceněno. Příjmy plynoucí z tohoto ocenění rizika by měly být hrazeny do Záručního fondu pro vnější vztahy zřízeného nařízením Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ⁽²⁾ za účelem krytí obchodního rizika a zamezení narušování trhu.
- (18) EIB by měla vypracovat a do svého rámce měření výsledků zavést soubor ukazatelů pro projekty zaměřené na plnění nového cíle. Proto by do výroční zprávy Komise pro Evropský parlament a Radu ohledně finančních operací EIB mělo být zahrnuto posouzení přínosu uvedených operací EIB k novému cíli, případně včetně přínosu k plnění cílů udržitelného rozvoje v rámci OSN, zapojení místní občanské společnosti a souladu s prioritami vnější politiky a rozpočtovými prioritami Unie.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 466/2014/EU ze dne 16. dubna 2014, kterým se poskytuje záruka EU za případné ztráty Evropské investiční banky z finančních operací na podporu investičních projektů mimo Unii (Úř. věst. L 135, 8.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 480/2009 ze dne 25. května 2009, kterým se zřizuje Záruční fond pro vnější vztahy (Úř. věst. L 145, 10.6.2009, s. 10).

- (19) Měla by být zajištěna viditelnost a transparentnost finančních operací EIB, na které se vztahuje rozhodnutí č. 466/2014/EU, zejména s ohledem na projekty financované prostřednictvím finančních zprostředkovatelů, aby byl zdokonalen přístup k informacím pro orgány Unie a pro širokou veřejnost, s přihlédnutím k potřebě chránit důvěrné nebo obchodně citlivé informace.
- (20) Příslušná politika Unie týkající se jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti je vymezena v právních aktech Unie a v závěrech Rady, zejména v jejich příloze ze dne 8. listopadu 2016, a v případných následujících aktualizacích.
- (21) Náležitá péče v souvislosti s finančními operacemi EIB, na které se vztahuje rozhodnutí č. 466/2014/EU, by měla zahrnovat důkladnou kontrolu souladu s příslušnými právními předpisy Unie a schválenými mezinárodními a unijními standardy pro boj proti praní peněz, boj proti financování terorismu, daňovým podvodům a vyhýbání se daňovým povinnostem. EIB by nadto měla v rámci předkládání zpráv o vnějším zápůjčním mandátu poskytovat informace o souladu finančních operací EIB s politikou EIB pro nespolupracující jurisdikce, jež budou rozčleněny podle jednotlivých zemí, a seznam zprostředkovatelů, s nimiž EIB spolupracuje.
- (22) Dne 12. října 2016 schválila EIB provádění iniciativy na posílení odolnosti. Mělo by být možné, aby se na projekty v rámci iniciativy EIB na posílení odolnosti, které byly schváleny po uvedeném dni a před vstupem tohoto rozhodnutí v platnost a uzavřením dohody o záruce, vztahovala záruka EU, pokud Komise potvrdí, že jsou v souladu s novým cílem a respektují podmínky stanovené v dohodě o záruce.
- (23) Na finanční operace EIB s podniky by se měla komplexní záruka pro soukromý sektor vztahovat pouze tehdy, přispívají-li k růstu podporujícímu začlenění a silnější tvorbě pracovních míst a pokud nejsou k dispozici odpovídající služby na místních finančních trzích.
- (24) Finanční operace EIB by měly být v souladu se zásadami uvedenými ve sdělení Komise ze dne 25. října 2011 nazvaném „Obnovená strategie EU pro sociální odpovědnost podniků na období 2011–2014“, a to i s ohledem na finanční zprostředkovatele.
- (25) Pouze v případě změny priorit vnější politiky Unie nebo v případě naléhavých a krizových situací, které mohou během období mandátu nastat, a v souladu s příslušnými usneseními Evropského parlamentu a rozhodnutími a závěry Rady by měl být strop pro přerozdělení mezi regiony ze strany EIB během mandátu navýšen z 10 % na 20 %. Komise by měla Evropský parlament a Radu o těchto přerozděleních pravidelně informovat.
- (26) S ohledem na význam iniciativy EIB na posílení odolnosti ve strategii Unie na řešení hlavních příčin migrace a na potřeby tranzitních a hostitelských společností je i nadále nanejvýš důležité, aby částky vyčleněné v rámci stropů vnějšího zápůjčního mandátu na projekty sledující nové cíle byly v plné výši vyčerpány. Jestliže však v důsledku nepředvídaných okolností nelze vyčleněné částky v plné výši vyčerpat, měla by být rovněž umožněna větší flexibilita. Pokud tedy EIB do 30. června 2019 dospěje k závěru, že není schopna vyčerpat svůj prognózovaný cíl v rámci iniciativy EIB na posílení odolnosti, může být z částky 1 400 000 000 EUR v rámci obecného mandátu vyčleněného na projekty veřejného sektoru a z částky 2 300 000 000 EUR v rámci zápůjčního mandátu pro soukromý sektor přerozděleno až 20 % z těchto částek v rámci regionů nebo mezi regiony, které jsou považovány za země usilující o přistoupení a příjemci předvstupní pomoci a dále mezi země v rámci evropské politiky sousedství a partnerství. Jakékoli takové přerozdělení by mělo podléhat předchozí dohodě mezi Komisí a EIB.
- (27) Seznamy způsobilých regionů a zemí a potenciálně způsobilých regionů a zemí by měly být pozměněny tak, aby neobsahovaly regiony a země s vysokými příjmy a vysokým úvěrovým ratingem, tedy Brunej, Chile, Island, Izrael, Singapur, Jižní Koreu a Tchaj-wan. Na seznam potenciálně způsobilých regionů a zemí by dále měl být zařazen Írán.
- (28) Rozhodnutí č. 466/2014/EU by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí č. 466/2014/EU se mění takto:

1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Stropy pro finanční operace EIB v rámci záruky EU

1. Maximální strop pro finanční operace EIB v rámci záruky EU nepřesáhne v období 2014–2020 částku 32 300 000 000 EUR. Částky, které byly původně vyčleněny pro finanční operace, ale později byly zrušeny, se do tohoto stropu nezapočítávají.

Tento maximální strop je rozdělen na:

- a) maximální částku 30 000 000 000 EUR v rámci obecného mandátu, z níž je částka až 1 400 000 000 EUR vyčleněna na projekty ve veřejném sektoru zaměřené na dlouhodobou ekonomickou odolnost uprchlíků, migrantů, hostitelských a tranzitních společenství a společenství původu, jež představuje strategickou reakci na řešení hlavních příčin migrace;
 - b) maximální částku 2 300 000 000 EUR v rámci záručního mandátu pro soukromý sektor na projekty zaměřené na dlouhodobou ekonomickou odolnost uprchlíků, migrantů, hostitelských a tranzitních společenství a společenství původu, jež představuje strategickou reakci na řešení hlavních příčin migrace.
2. Maximální částky uvedené v odstavci 1 se dělí na regionální stropy a podstropy, jak stanoví příloha I. V rámci regionálních stropů a v průběhu období stanoveného v tomto rozhodnutí EIB zajistí rozdělení mezi jednotlivé země v regionech, na něž se vztahuje záruka EU, vyváženým způsobem v souladu s prioritami vnější politiky Unie, které musejí být zohledněny v regionálních operačně-technických pokynech uvedených v článku 5.“

2) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Obecné cíle a zásady

1. Záruka EU se poskytuje pouze na finanční operace EIB, jež mají podle posouzení EIB přidanou hodnotu a podporují některý z těchto obecných cílů:

- a) rozvoj místního soukromého sektoru, zejména podporu mikropodniků a malých a středních podniků;“
- b) rozvoj sociální a hospodářské infrastruktury, včetně dopravy, energetiky, environmentální infrastruktury a informačních a komunikačních technologií;
- c) přizpůsobení se změně klimatu a její zmírňování;
- d) dlouhodobou ekonomickou odolnost uprchlíků, migrantů, hostitelských a tranzitních společenství a společenství původu, jež představuje strategickou reakci na řešení hlavních příčin migrace.

2. Při zachování specifického charakteru EIB jakožto investiční banky přispívají finanční operace EIB uskutečňované podle tohoto rozhodnutí k naplnění obecného zájmu Unie, a to zejména zásad, kterými se podle článku 21 Smlouvy o EU řídí vnější činnost Unie, a k provádění mezinárodních dohod v oblasti životního prostředí, jichž je Unie smluvní stranou. Řídící orgány EIB jsou motivovány k přijetí nezbytných opatření k úpravě činnosti EIB, tak aby účinným způsobem přispívala k vnějším politikám Unie a náležitě splňovala požadavky stanovené v tomto rozhodnutí.

3. Základním cílem finančních operací EIB v oblastech, na něž se vztahují obecné cíle stanovené v odstavci 1, je regionální integrace zemí, mimo jiné zejména hospodářská integrace zemí usilujících o přistoupení k Unii a příjemců předvstupní pomoci, zemí v rámci evropské politiky sousedství a partnerství a Unie. EIB provádí finanční operace v přijímajících zemích v oblastech, na něž se vztahují obecné cíle, podporou přímých zahraničních investic, které prosazují hospodářskou integraci s Uníí.

4. Finanční operace EIB v rozvojových zemích, které jsou vymezeny v seznamu příjemců oficiální rozvojové pomoci, jež sestavuje Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, přispívají podle článků 208 a 209 Smlouvy o fungování EU k plnění cílů politiky Unie v oblasti rozvojové spolupráce, a zejména ke zmírňování chudoby prostřednictvím růstu podporujícího začlenění a udržitelného rozvoje v hospodářské, environmentální a sociální oblasti.

5. V zájmu zajištění co největšího dopadu investic do soukromého sektoru na rozvoj se EIB snaží přispívat k vytváření příznivých podmínek pro soukromé podniky a investice a zajišťuje, aby v přijímajících zemích přednostně docházelo k posílení místního soukromého sektoru, včetně družstev a sociálních podniků, podporou místních investic, jak je stanoveno v odst. 1 písm. a). Finanční operace EIB na podporu obecných cílů uvedených v odstavci 1 usilují rovněž o zvýšení podpory, kterou EIB poskytuje investičním projektům realizovaným malými a středními podniky z přijímající země a z Unie, čímž umožňuje přístup k financování pro nové investiční projekty realizované malými a středními podniky. Finanční operace EIB umožňují malým a středním podnikům využívat mimo jiné výhod plynoucích z přístupu malých a středních podniků na trh ve způsobilých zemích a z jejich zapojení do globálních hodnotových řetězců a dále přispívají k posilování konkurenceschopnosti unijních společností.

Za účelem účinného sledování a hodnocení využití finančních prostředků ve prospěch dotčených malých a středních podniků provádí EIB důkladná posouzení a stanoví a udržuje odpovídající smluvní ustanovení ukládající finančním zprostředkovatelům a konečným příjemcům standardní povinnosti pro předkládání zpráv. EIB se snaží určovat překážky financování, jimž malé a střední podniky čelí, a přispívat k jejich odstranění.

EIB spolupracuje s finančními zprostředkovateli, kteří mohou podpořit konkrétní potřeby malých a středních podniků v zemích operace a kteří splňují požadavky stanovené v článku 13, jak jsou provedeny do dohod podle odst. 1 třetího pododstavce uvedeného článku.

6. Finanční operace EIB na podporu obecného cíle stanoveného v odst. 1 písm. b) podporují investiční projekty převážně v oblastech dopravy, energetiky, environmentální infrastruktury, informačních a komunikačních technologií, zdraví a vzdělávání. To zahrnuje výrobu a integraci energie z obnovitelných zdrojů, opatření v oblasti energetické účinnosti, transformaci energetických systémů umožňující přechod na technologie a paliva s nižšími emisemi uhlíku, udržitelnou energetickou bezpečnost a energetickou infrastrukturu, včetně infrastruktury pro produkci plynu a jeho dopravu na energetický trh Unie, jakož i elektrifikaci venkovských oblastí, environmentální infrastruktury, jako jsou voda a hygiena a ekologická infrastruktura, telekomunikace a infrastrukturu pro širokopásmové připojení.

7. Finanční operace EIB na podporu obecných cílů stanovených v odst. 1 písm. c) podporují investiční projekty v oblasti přizpůsobení se změně klimatu a jejího zmírňování, které přispívají k plnění celkových cílů Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu a Pařížské dohody přijaté v rámci této úmluvy, a to zejména zamezením emisí skleníkových plynů nebo jejich snižováním a snižováním uhlíkové stopy v oblastech obnovitelných zdrojů energie, energetické účinnosti a udržitelné dopravy nebo zvyšováním odolnosti ohrožených zemí, odvětví a společností vůči nepříznivým dopadům změny klimatu.

Kritéria způsobilosti pro projekty v oblasti změny klimatu jsou vymezena ve strategii EIB týkající se změny klimatu. Na základě metodik posuzování emisí skleníkových plynů a odchylek emisí projektů, které vypracovala EIB, bude analýza uhlíkové stopy zahrnuta do procesu hodnocení dopadů na životní prostředí s cílem určit, zda návrhy projektu optimalizují zvýšení energetické účinnosti.

Během období stanoveného tímto rozhodnutím, se EIB snaží udržet vysokou úroveň operací souvisejících se změnou klimatu, jejichž podíl musí představovat alespoň 25 % celkového objemu finančních operací EIB mimo Unii. Financování ze strany EIB podle tohoto rozhodnutí je v souladu s dosažením cíle, aby do roku 2020 alespoň 35 % celkových finančních operací EIB směřovalo do rozvíjejících se ekonomik a rozvojových zemí mimo Unii.

Finanční operace EIB zahrnují mimo jiné konkrétní opatření sloužící k postupnému ukončování financování projektů, které brání dosažení cílů Unie v oblasti klimatu, a k zintenzivnění úsilí o podporu obnovitelných zdrojů energie a energetické účinnosti.

Ve všech svých finančních operacích v rámci vnějšího zápujčného mandátu EIB ve svém příspěvku na projekty posílí prvky přizpůsobení se změně klimatu.

8. Finanční operace EIB na podporu obecných cílů stanovených v odst. 1 písm. d) podporují investiční projekty, které řeší hlavní příčiny migrace, přispívají k dlouhodobé ekonomické odolnosti a k cílům udržitelného rozvoje v rámci OSN a chrání udržitelný rozvoj v přijímajících zemích.

Při plném dodržování lidských, pracovních a sociálních práv, základních svobod a rovnosti žen a mužů prostřednictvím přístupu založeného na právech, který zahrnuje všechna lidská a sociální práva v souladu se zásadami transparentnosti, participace, nediskriminace a odpovědnosti, finanční operace EIB:

- a) řeší zvýšené nároky na infrastrukturu a související služby v přímé či nepřímé reakci na příliv migrantů a současně jsou přínosem i pro místní obyvatelstvo,
- b) rozvíjejí pracovní příležitosti v hostitelských a uprchlických společenstvích,
- c) podporují ekonomickou integraci a umožňují uprchlíkům ekonomickou soběstačnost, nebo
- d) posilují humanitární akce a podporu vytváření důstojných pracovních příležitostí.

Finanční operace EIB podporují:

- a) soukromý sektor v oblastech malých a středních podniků a podniků se střední tržní kapitalizací, korporátních financí a mikrofinancí;
- b) veřejný sektor včetně obcí a dalších subjektů veřejného sektoru, pokud jde o infrastrukturu a služby, včetně služeb zdravotní péče a zvláštních zařízení pro děti, sanitárních služeb a školního vzdělávání, k řešení výrazně zvýšených potřeb.

9. Při provádění finančních operací EIB na podporu obecných cílů stanovených v odstavci 1 je třeba uznat, že rovnost žen a mužů je průřezovou otázkou, jež je rozhodující pro dosažení udržitelného rozvoje a představuje tak důležitý prvek hloubkové kontroly projektů. Hledisko rovnosti žen a mužů se uplatní na všechny tyto finanční operace. EIB zajistí, aby všechny její finanční operace dodržovaly závazky stanovené v její strategii pro rovnost žen a mužů a akční plán pro rovnost žen a mužů.

10. EIB usiluje o zajištění toho, aby společnosti, které se podílejí na projektech spolufinancovaných EIB, dodržovaly zásady transparentnosti odměňování a rovnosti žen a mužů a zásadu stejné odměny za stejnou práci, jak stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES (*). Rozhodnutí EIB o financování projektů zohlední opatření, která společnosti, jež se o financování ucházejí, v oblasti stejné odměny za stejnou práci a v oblasti sociální odpovědnosti podniků přijaly.

11. Záruka EU se vztahuje pouze na finanční operace EIB realizované ve způsobilých zemích, které s EIB uzavřely rámcovou dohodu stanovící právní podmínky, za nichž mají být tyto operace prováděny, jež musí být v souladu s prohlášením EIB o environmentálních a sociálních zásadách a normách a s příručkou o environmentálních a sociálních postupech.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/54/ES ze dne 5. července 2006 o zavedení zásady rovných příležitostí a rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti zaměstnání a povolání (Úř. věst. L 204, 26.7.2006, s. 23).“

3) Článek 5 se mění takto:

- a) v odst. 1 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise a EIB zohlední při aktualizaci regionálních operačně-technických pokynů příslušná usnesení Evropského parlamentu a rozhodnutí a závěry Rady, jakož i mezinárodně uznávané zásady a pokyny v oblasti sociální odpovědnosti podniků. Regionální operačně-technické pokyny musí být v souladu s prioritami obsaženými v případných vnitrostátních či regionálních programech vypracovaných přijímajícími zeměmi a náležitě zohledňují veškeré konzultace s místní občanskou společností, k nimž v průběhu vypracovávání těchto programů došlo.“;

- b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 18, pokud jde o změny přílohy IV.“

4) Článek 8 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Komplexní záruka se vztahuje také na finanční operace EIB v rámci záůjčného mandátu pro soukromý sektor podle čl. 2 odst. 1 písm. b), které mají v průměru vyšší rizikový profil než portfolio, na něž se vztahuje záruka ke krytí politických rizik uvedená v odstavci 3 tohoto článku v zemích usilujících o přistoupení a v příjemcích předvstupní pomoci nebo v zemích v rámci evropské politiky sousedství a partnerství.“

b) odstavce 5 a 6 se nahrazují tímto:

„5. Finanční dohody s jednotlivými předkladateli projektů v souvislosti s finančními operacemi EIB musí obsahovat také příslušná ustanovení o zadávání zakázek a environmentální, klimatická a sociální ustanovení v souladu s vlastními pravidly a postupy EIB, včetně požadavků na to, aby záruka EU a zapojení EIB byly viditelné pro konečného příjemce.

6. Komise a EIB stanoví v dohodě o záruce uvedené v článku 14 jasnou a transparentní politiku přidělování, která EIB umožní v rámci její vnější činnosti identifikovat operace, jež mají být financovány podle tohoto rozhodnutí, s cílem zajistit co možná neúčinnější využití záruky EU. Tato politika přidělování vychází z bonity finančních operací EIB na základě posouzení EIB, ze stropů definovaných v příloze I, z povahy protistrany, ať se jedná o státní subjekt, státem řízený subjekt podle odstavce 1 tohoto článku či o soukromý subjekt, ze schopnosti EIB absorbovat riziko a dalších relevantních kritérií, včetně přidané hodnoty záruky EU. Evropský parlament a Rada jsou o politice přidělování informovány v souladu s článkem 14.“

5) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. V souvislosti s aspekty investičních projektů, na něž se vztahuje záruka EU, spojenými se sociálními aspekty a s aspekty lidských práv, rovnosti žen a mužů, životního prostředí, hospodářství a rozvoje provede EIB důkladné posouzení a ve vhodných případech v souladu se svým prohlášením o environmentálních a sociálních zásadách a normách a příručkou o environmentálních a sociálních postupech požaduje, aby předkladatelé projektů v souladu se sociálními a environmentálními zásadami Unie vedli ve fázi plánování a ve fázi provádění projektu veřejné konzultace na místní úrovni s příslušnými vnitrostátními a místními zúčastněnými stranami, jakož i s občanskou společností, a aby poskytovali informace relevantní pro posouzení přínosu k plnění cílů Unie v oblasti vnější politiky a strategických cílů Unie.

EIB zajistí, aby před provedením finančních operací, které mají vliv na půdní a přírodní zdroje, byla uplatněna zásada svobodného předchozího informovaného souhlasu.

Toto hodnocení obsahuje posouzení toho, zda by během doby životnosti projektu měly být zvýšeny kapacity příjemců financování ze strany EIB prostřednictvím technické pomoci, a pokud ano, tak jakým způsobem. EIB zahrne do vlastních pravidel a postupů nezbytná ustanovení týkající se posouzení environmentálního a sociálního dopadu investičních projektů a aspektů spojených s lidskými právy a předcházením konfliktům, aby se zajistilo, že investiční projekty podpořené na základě tohoto rozhodnutí jsou environmentálně a sociálně udržitelné a že finanční operace EIB v rámci iniciativy EIB na posílení odolnosti, zejména v rámci zápujčného mandátu pro soukromý sektor, zlepšují ekonomickou odolnost uprchlíků, migrantů, hostitelských a tranzitních společenství a společenství původu.

V rámci svých dostupných interních pokynů ohledně provádění důkladného posouzení EIB v potřebných případech prostřednictvím své příručky o environmentálních a sociálních postupech zdokonalí praktické pokyny k posuzování aspektů týkajících se všech základních lidských práv, které by se měly využívat při ex-ante hodnocení i průběžném sledování jednotlivých projektů, včetně projektů za účasti finančních zprostředkovatelů založených na stávajících rámcích, zejména strategickém rámci a akčním plánu EU pro lidská práva a demokracii, přičemž přihlédnou ke stávajícím ukazatelům v oblasti lidských práv, které používá Unie, příslušné orgány OSN a organizace na ochranu lidských práv.“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Sledování EIB se týká provádění zprostředkovatelských operací a činnosti finančních zprostředkovatelů v oblasti podpory malých a středních podniků.“;

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Výsledky sledování jsou zveřejněny, s výhradou požadavků důvěrnosti a dohody mezi příslušnými stranami.“

6) V článku 10 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Riziko pro rozpočet Unie v souvislosti s finančními operacemi EIB v rámci zápujčného mandátu pro soukromý sektor podle čl. 2 odst. 1 písm. b) musí být oceněno a příjmy z ocenění obchodního rizika se vyplatí do Záručního fondu.“

7) V článku 11 se odstavec 1 mění takto:

a) písmena b) a c) se nahrazují tímto:

„b) souhrnné posouzení přidané hodnoty, očekávaných výstupů, výsledků a rozvojových dopadů finančních operací EIB, vycházející z výroční zprávy EIB o rámci pro měření výsledků. Za tímto účelem použije EIB ukazatele výsledků financovaných projektů z hlediska rozvoje, životního prostředí a sociálních aspektů, včetně lidských práv a rovnosti žen a mužů, a zohlední přitom příslušné ukazatele podle Pařížské deklarace o účinnosti pomoci z roku 2005.

Ukazatele v oblasti rovnosti žen a mužů budou vypracovány v souladu se strategií EIB pro rovnost žen a mužů a s akčním plánem pro rovnost žen a mužů, odrážejí podporu rovnosti mezi ženami a muži a jsou pokud možno hodnoceny ex post rozčleněním údajů podle pohlaví. Součástí ukazatelů měřících výsledky projektů z hlediska životního prostředí jsou kritéria pro „čisté technologie“, jež se v zásadě zaměřují na energetickou účinnost a technologie na snižování emisí. EIB stanoví se zřetelem k názorům zúčastněných stran, občanské společnosti, dotčených skupin obyvatel a nevládních organizací ukazatele pro projekty strategické reakce k řešení hlavních příčin migrace a k zlepšování dlouhodobé ekonomické odolnosti hostitelských a tranzitních společenství;

c) posouzení přínosu finančních operací EIB k plnění cílů Unie v oblasti vnější politiky a strategických cílů Unie, přičemž se zohlední soulad se zásadami, na nichž spočívá vnější činnost Unie podle článku 21 Smlouvy o EU, regionální operačně-technické pokyny uvedené v článku 5 tohoto rozhodnutí a strategický rámec a akční plán EU pro lidská práva a demokracii;“

b) písmeno e) se nahrazuje tímto:

„e) posouzení kvality finančních operací EIB, zejména toho, v jakém rozsahu EIB zohlednil environmentální a sociální udržitelnost při důkladném posuzování a sledování financovaných investičních projektů, jakož i opatření k maximalizaci místního zapojení podporou účasti dotčených společenství, organizací občanské společnosti a nevládních organizací;“

c) doplňuje se nové písmeno, které zní:

„j) posouzení toho, jaký přínos z hlediska strategické reakce k řešení hlavních příčin migrace mají finanční operace EIB, které přispívají k dlouhodobé ekonomické odolnosti uprchlíků, migrantů, hostitelských a tranzitních společenství a společenství původu.“

8) Článek 12 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) všech finančních operací EIB uskutečňovaných podle tohoto rozhodnutí po schválení projektu, zejména informace o tom, zda se na daný investiční projekt vztahuje záruka EU a jak přispívá k cílům vnější činnosti Unie, zejména s poukazem na jeho hospodářský, sociální, environmentální a klimatický dopad i jeho dopad na rovnost žen a mužů;“

ii) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) pokud je to možné a vhodné, stávajících rámcových dohod mezi EIB a přijímající zemí. Při podepisování nových dohod nebo změnách stávajících dohod EIB zajistí, aby bylo možné jejich zveřejnění;“

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„3. EIB zajistí, aby informace o plánovaných a schválených operacích nebo jakékoli jejich podstatné změně byly zveřejněny a byly snadno dostupné místní občanské společnosti.

4. EIB na žádost poskytne Evropskému parlamentu přehledy výsledků měření pro investiční projekty, na něž se vztahuje záruka EU, přičemž zohlední ochranu důvěrných a obchodně citlivých informací a s výhradou jejich příslušných vnitřních pravidel týkajících se zacházení s důvěrnými informacemi.“

9) Články 13 a 14 se nahrazují tímto:

„Článek 13

Předcházení praní peněz, boj proti financování terorismu, zdanění a nespolupracující jurisdikce

1. EIB v rámci svých finančních operací, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, dodržuje příslušné právní předpisy Unie a dohodnuté mezinárodní a unijní standardy, a proto nepodpoří v rámci tohoto rozhodnutí žádné projekty, které přispívají k praní peněz, financování terorismu, vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým podvodům nebo daňovým únikům.

Kromě toho EIB nezahájí ani neobnoví operace se subjekty registrovanými nebo usazenými v jurisdikcích zařazených na seznamu vypracovaném v rámci příslušné politiky Unie týkající se nespolupracujících jurisdikcí nebo v jurisdikcích, které jsou podle čl. 9 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 (*) považovány za vysoce rizikové třetí země či které se skutečně neřídí unijními nebo mezinárodně dohodnutými daňovými standardy týkajícími se transparentnosti a výměny informací. EIB se od této zásady může odchýlit, pouze pokud je projekt fyzicky realizován v jedné z těchto jurisdikcí a nic nenasvědčuje tomu, že by příslušná operace přispívala k praní peněz, financování terorismu, vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým podvodům nebo daňovým únikům.

Při uzavírání dohod s finančními zprostředkovateli EIB uplatňuje v příslušných dohodách požadavky podle tohoto článku a požaduje, aby ji finanční zprostředkovatelé informovali o jejich dodržování.

Nejpozději po přijetí unijního seznamu jurisdikcí nespolupracujících v daňové oblasti přezkoumá EIB svou politiku týkající se nespolupracujících jurisdikcí. Každý rok poté EIB předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o provádění své politiky týkající se nespolupracujících jurisdikcí v souvislosti s finančními operacemi včetně informací rozčleněných podle jednotlivých zemí a seznamu zprostředkovatelů, s nimiž spolupracuje.

2. Při svých finančních operacích, na něž se vztahuje toto rozhodnutí, uplatňuje EIB zásady a standardy stanovené v právu Unie o předcházení využívání finančního systému k praní peněz a financování terorismu, a zejména v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 (**), a směrnici (EU) 2015/849. EIB konkrétně podmíní přímé i zprostředkované financování podle tohoto rozhodnutí zveřejněním informací o skutečném vlastnictví v souladu se směrnicí (EU) 2015/849.

Článek 14

Dohoda o záruce

Komise a EIB podepíší dohodu o záruce obsahující podrobná ustanovení a postupy týkající se záruky EU podle článku 8. Dohoda o záruce se oznámí Evropskému parlamentu a Radě s výhradou příslušných vnitřních pravidel, kterými se řídí zacházení s důvěrnými informacemi.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/849 ze dne 20. května 2015 o předcházení využívání finančního systému k praní peněz nebo financování terorismu, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012 a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES a směrnice Komise 2006/70/ES (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 73).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/847 ze dne 20. května 2015 o informacích doprovázejících převody peněžních prostředků a o zrušení nařízení (ES) č. 1781/2006 (Úř. věst. L 141, 5.6.2015, s. 1).“

10) Článek 18 se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 5 je svěřena Komisi na dobu neurčitou ode dne 8. dubna 2018.“

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 4 a 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení pravomoci se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.“

c) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 4 a 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

11) Článek 20 se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Předkládání zpráv

Do 30. června 2019 Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě hodnotící zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí, z níž bude čerpat případné nové rozhodnutí o finančních operacích EIB v rámci vnějšího zápučjního mandátu EIB, na které se vztahuje záruka EU.

Do 31. prosince 2021 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto rozhodnutí.“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 20a

Přechodné ustanovení

EIB může financovat projekty, které byly schváleny po 12. říjnu 2016 a před 8. dubnem 2018 a uzavřením dohody o záruce mezi Komisí a EIB. Na takové projekty se může vztahovat záruka EU, pokud Komise potvrdí, že jsou v souladu s cílem vymezeným v čl. 3 odst. 1 písm. d) a respektují podmínky uvedené v dohodě o záruce.“

13) Přílohy I, II a III se nahrazují zněním obsaženým v příloze tohoto rozhodnutí.

14) V příloze IV se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Činnost EIB v partnerských zemích účastnících se předvstupního procesu probíhá v rámci stanoveném v přístupových a evropských partnerstvích, která uvádějí priority pro země usilující o přistoupení k EU a příjemce předvstupní pomoci s cílem dosáhnout pokroku v přibližování k Unii, a která stanovují rámec pomoci Unie. Politickým rámcem Unie pro západní Balkán je proces stabilizace a přidružení. Vychází z progresivního partnerství, ve kterém Unie nabízí obchodní koncese, hospodářskou a finanční pomoc a smluvní vztahy prostřednictvím dohod o stabilizaci a přidružení. Předvstupní finanční pomoc pomáhá zemím usilujícím o přistoupení k EU a příjemcům předvstupní pomoci připravit se na povinnosti a úkoly, které z členství v Unii plynou. Tato pomoc podporuje proces reform, včetně příprav na případné členství. Zaměřuje se na budování institucí, dosažení souladu s *acquis* Unie, přípravu na politiky a nástroje Unie a podporu opatření k dosažení hospodářské konvergence.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 14. března 2018.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předsedkyně

L. PAVLOVA

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

REGIONÁLNÍ STROPY

- A. Země usilující o přistoupení k EU a příjemci předvstupní pomoci: 8 075 000 000 EUR, z toho 7 635 000 000 EUR v rámci obecného mandátu a 440 000 000 EUR v rámci zápujčného mandátu pro soukromý sektor.
- B. Země v rámci evropské politiky sousedství a partnerství: 19 680 000 000 EUR, které se dělí na tyto podstropy:
- i) země Středomoří: 13 030 000 000 EUR, z toho 11 170 000 000 EUR v rámci obecného mandátu a 1 860 000 000 EUR v rámci zápujčného mandátu pro soukromý sektor;
 - ii) Východní Evropa, jižní Kavkaz a Rusko: 6 650 000 000 EUR.
- C. Asie a Latinská Amerika: 4 083 000 000 EUR, které se dělí na tyto podstropy:
- i) Latinská Amerika: 2 694 000 000 EUR;
 - ii) Asie: 1 165 000 000 EUR;
 - iii) Střední Asie: 224 000 000 EUR.
- D. Jižní Afrika: 462 000 000 EUR.

Řídící orgány EIB mohou po konzultaci Komise rozhodnout o tom, aby bylo v rámci celkového stropu přerozděleno až 20 % regionálních podstropů v rámci regionů a až 20 % regionálních stropů mezi regiony. Pokud řídící orgány EIB do 30. června 2019 dospějí k závěru, že EIB není schopna vyčerpat svůj prognózovaný cíl v rámci iniciativy EIB na posílení odolnosti, může být z částky 1 400 000 000 EUR v rámci z obecného mandátu vyčleněného na projekty veřejného sektoru a z částky 2 300 000 000 EUR v rámci zápujčného mandátu pro soukromý sektor přerozděleno až 20 % z těchto částek v rámci regionů nebo mezi regiony uvedené v bodech A a B této přílohy.

Jakékoli přerozdělení v rámci iniciativy EIB na posílení odolnosti podléhá předchozí dohodě mezi Komisí a EIB.“

Řídící orgány EIB takovouto možnost přerozdělení využijí především k tomu, aby se záruka EU mohla nadále zaměřovat na projekty s rizikovějším profilem v prioritních regionech. Komise o těchto přerozděleních pravidelně informuje Evropský parlament a Radu.

PŘÍLOHA III

ZPŮSOBILÉ REGIONY A ZEMĚ

A. Země usilující o přistoupení k EU a příjemci předvstupní pomoci

Albánie, Bosna a Hercegovina, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Kosovo *, Černá Hora, Srbsko, Turecko ⁽¹⁾

B. Země v rámci evropské politiky sousedství a partnerství

1. Země Středomoří:

Alžírsko, Egypt, Jordánsko, Libanon, Libye, Maroko, Palestina, Tunisko

2. Východní Evropa, jižní Kavkaz a Rusko

Východní Evropa: Bělorusko, Moldavská republika, Ukrajina

Jižní Kavkaz: Arménie, Ázerbájdžán, Gruzie

Rusko

C. Asie a Latinská Amerika

1. Latinská Amerika

Argentina, Bolívie, Brazílie, Ekvádor, Guatemala, Honduras, Kolumbie, Kostarika, Mexiko, Nikaragua, Panama, Paraguay, Peru, Salvador, Uruguay, Venezuela

2. Asie

Bangladéš, Bhútán, Čína, Filipíny, Indie, Indonésie, Irák, Jemen, Kambodža, Laos, Malajsie, Maledivy, Mongolsko, Myanmar/Barma, Nepál, Pákistán, Srí Lanka, Thajsko, Vietnam

3. Střední Asie

Kazachstán, Kyrgyzstán, Tádžikistán, Turkmenistán, Uzbekistán

D. Jižní Afrika

Jižní Afrika

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244(1999) a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

⁽¹⁾ Iniciativa EIB na posílení odolnosti nezahrnuje Turecko, na které se vztahuje samostatná dohoda mezi EU a Tureckem.

PŘÍLOHA III

ZPŮSOBILÉ REGIONY A ZEMĚ

A. Země usilující o přistoupení k EU a příjemci předvstupní pomoci

Albánie, Bosna a Hercegovina, Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Kosovo *, Černá Hora, Srbsko, Turecko ⁽¹⁾

B. Země v rámci evropské politiky sousedství a partnerství

1. Země Středomoří:

Alžírsko, Egypt, Jordánsko, Libanon, Libye, Maroko, Palestina, Tunisko

2. Východní Evropa, jižní Kavkaz a Rusko

Východní Evropa: Bělorusko, Moldavská republika, Ukrajina

Jižní Kavkaz: Arménie, Ázerbájdžán, Gruzie

Rusko

C. Asie a Latinská Amerika

1. Latinská Amerika

Argentina, Bolívie, Brazílie, Ekvádor, Guatemala, Honduras, Kolumbie, Kostarika, Mexiko, Nikaragua, Panama, Paraguay, Peru, Salvador, Uruguay, Venezuela

2. Asie

Bangladéš, Bhútán, Čína, Filipíny, Indie, Indonésie, Irák, Jemen, Kambodža, Laos, Malajsie, Maledivy, Mongolsko, Myanmar/Barma, Nepál, Pákistán, Srí Lanka, Thajsko, Vietnam

3. Střední Asie

Kazachstán, Kyrgyzstán, Tádžikistán, Turkmenistán, Uzbekistán

D. Jižní Afrika

Jižní Afrika“

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244(1999) a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

⁽¹⁾ Iniciativa EIB na posílení odolnosti nezahrnuje Turecko, na které se vztahuje samostatná dohoda mezi EU a Tureckem.

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS